

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΙΣΜΗΝΗ.
ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΚΡΕΩΝ.
ΦΤΑΛΞ.

ΑΙΜΩΝ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΥΡΥΔΙΚΗ.
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἄντιγόνη παρὰ τὴν πρόσταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνείκην ἐφωράθη, καὶ εἰς μνημεῖον κατάγειον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος ἀνήρηται· ἐφ' ἣ καὶ Αἴμων δυσπαθήσας διὰ τὸν εἰς αὐτὴν ἔρωτα ξίφει ἑαυτὸν διεχειρίσατο. ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνείλε.

Κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἄντιγόῃ· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἴμονος δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ τέκνον τίκει τὸν Αἴμονα^α.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων· προλογίζει δὲ ἡ Ἄντιγόνη· ὑπόκειται δὲ τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι τάφος Πολυνείκου, Ἄντιγόνης ἀναίρεσις, θάνατος Αἴμονος, καὶ μόρος Εὐρυδικῆς τῆς Αἴμονος μητρὸς. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιώσθαι τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας εὐδοκμήσαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἄντιγόνης. λέλεκται δὲ τὸ δράμα τοῦτο τριακοστὸν δεύτερον.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ.

Τὸ μὲν δράμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέους. στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρώϊδα ιστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἴσμήνην. ὁ μὲν γὰρ Ἴων ἐν τοῖς διθυράμβοις καταπρησθῆναι φησιν ἀμφοτέρας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους· Μίμνερος δὲ φησι τὴν μὲν Ἴσμήνην προσομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηνᾶς ἐγκέλευσιν τελευτήσαι.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶ τὰ ξένως περὶ τῶν ἡρωίδων ιστορούμενα. ἡ μὲντοι κοινὴ δόξα σπουδαίας αὐτὰς ὑπέιληφεν καὶ φιλαδέλφους δαιμονίως, ἣ καὶ οἱ τῆς τραγωδίας ποιηταὶ

^α Αἴμονα] Sic L. In margine ab alia manu antiqua μαῖδον, ex quo μαίμονα factum in apographis. Μαίονα Nauckius de Aristoph. Byzantio p. 257.

ἐπόμενοι τὰ περὶ αὐτὰς διατέθενται. [τὸ δὲ δράμα τὴν ὀνομασίαν ἔσχεν ἀπὸ τῆς παρεχούσης τὴν ὑπόθεσιν Ἀντιγόνης.] ὑπόκειται δὲ ἄταφον τὸ σῶμα Πολυνείκους, καὶ Ἀντιγόνη θάπτει αὐτὸ πειρωμένη παρὰ τοῦ Κρέοντος κωλύεται· φωραθείσα δὲ αὐτὴ θάπτουσα ἀπόλλυται. Αἴμων τε ὁ Κρέοντος ἐρῶν αὐτῆς καὶ ἀφορήτως ἔχων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συμφορᾷ αὐτὸν διαχειρίζεται· ἐφ' ᾧ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη τελευτᾷ τὸν βίον ἀγχόνῃ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀποθανόντα Πολυνείκη ἐν τῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίῳ Κρέων ἄταφον ἐκβαλὼν κηρύττει μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσας. τοῦτον Ἀντιγόνη ἢ ἀδελφὴ θάπτειν πειράται. καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φύλακας ἐπιβάλλει χῶμα· οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα ἐξεύροιν. οὗτοι τὴν κόριν τὴν ἐπιβεβλημένην καθαίροντες οὐδὲν ἦττον ἐφρούρουν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη καὶ γυμνὸν εὐρούσα τὸν νεκρὸν ἀνοιμύξασα ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει. ταύτην ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην Κρέων καταδικάζει καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον καθεῖρξεν. ἐπὶ τούτοις Αἴμων, ὁ Κρέοντος υἱός, ὃς ἔμνάτο αὐτὴν, ἀθανακῆσας ἑαυτὸν προσεπισφάζει τῇ κόρῃ ἀπολομένη ἀγχόνῃ, Τειρεσίου τοῦτο προθεσπίσαντος· ἐφ' ᾧ λυπηθείσα Εὐρυδίκη, ἡ τοῦ Κρέοντος γαμετῆ, ἑαυτὴν ἀποσφάζει. καὶ τέλος θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ᾧ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα,
ἄρ' οἶσθ' ὃ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
ἔλλειπον οὐχὶ νῦν ἐτι ζῶσαι τελεῖ;
οὐδὲν γὰρ οὐτ' ἀλγείνον οὐτ' ἀτήσιμον
οὐτ' ἀίσχρον οὐτ' ἀτιμὸν ἐσθ', ὅποιον οὐ
τῶν σῶν τε καμῶν οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.
καὶ νῦν τί τοῦτ' αὐ φασὶ πανδήμῳ πόλει
κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
ἔχεις τι κείσῃκουσας; ἢ σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά; 10

ΙΣΜΗΝΗ.

ἔμοι μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
οὔθ' ἡδὺς οὐτ' ἀλγείνός ἔκετ' ἐξ ὄτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
μὰ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῆ χερί·
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατός
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
οὐτ' εὐτυχοῦσα μάλλον οὐτ' ἀτωμένη.

ΑΝ. ἤδη καλῶς, καὶ σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦδ' οὐνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνῃ κλύοις.

ΙΣ. τί δ' ἔστι; δηλοῖς γὰρ τι καλχαίνουσ' ἔπος. 20

ΑΝ. οὐ γὰρ τάφου νῦν τὴν κασιγνήτῳ Κρέων
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;
Ἐτεοκλέα μὲν, ὡς νόμος, κατὰ χθονός
ἔκρυψε τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς, 25

2. οἶσθ'] ἐσθ' D. ὃ τι] ὃ, τι cum diastole ab alia manu antiqua. 3. ἐλλείπον D.] ὅποιον 4. ἀτήσιμον D.] ἀτης ἄτερ 5. οὐ] οὐχι, eraso χι, quod librarius scripserat ad ὅποιον οὐχι v. 3. aber- 10
ιος
rans. 13. δύο] δύο, o ab alia m. 15. ἀργείων, 10
ιος ab alia m. 18. ἤδη Piersonus (quod legit scho-
liasta, qui annotavit ἀντὶ τοῦ ἤδεα)] ἡδεῖν. Conf. ad v. 448. 460. 23. ὡς νόμος (hoc etiam Kayserus), κατὰ χθονός D.] ὡς λέγουσι σὺν δίκη | χρησθεῖς δι-
καίᾳ καὶ νόμῳ κατὰ χθονός

SOPHOCLES.

τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν
ἀστοῖσι φασὶν ἐκκεκρηθῆναι τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκυσαί τινα,
ἐὰν δ' ἄκλαυτον ἄταφον οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βοράς. 30
τοιαυτὰ φασὶ τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ
κάμοι, λέγω γὰρ κάμῃ, κηρύξαντ' ἔχειν,
καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
σαφῆ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἀγειν
οὐχ ὡς παρ' οὐδὲν, ἀλλ' ὅς ἂν τούτων τι δρᾷ, 35
φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
οὕτως ἔχει σοὶ ταῦτα, καὶ δεῖξεις τάχα
εἴτ' εὐγενῆς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακῆ.

ΙΣ. τί δ', ὦ ταλαίφρον, εἰ τὰδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
λύουσ' ἂν ἡ φάπτουσα προσθείμην πλέον; 40

ΑΝ. εἰ ζυμπονήσεις καὶ ζυνεργάσει σκόπει.

ΙΣ. ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῦ γνώμης ποτ' εἶ;

ΑΝ. εἰ τὸν νεκρὸν ἐν τῇδε κουφίεις χερί.

ΙΣ. ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;

ΑΝ. τὸν γοῦν ἐμὸν κοῦ τὸν σὸν, ἦν σὺ μὴ θέλης. 45

46. ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἀλώσομαι.

29. *ἄκλαυτον ἄταφον] ἄταφον ἄκλαυτον
30. εἰσορῶσι vir doctus apud Burtonum] εἰσορῶσι
31. Κρέοντα σοὶ Schaeferus] κρέοντά σοι 33.
τοῖσι Heathius] τοῖς 34. προκηρύξοντα] προκηρύ-
ξαντα, literis Ἐα in litura positus pro το vel ττο.

40. ἡ φάπτουσα] ἡ θάπτουσα cum γρ. καὶ ἡ φά-
πτουσα. 41. ζυνεργάσει] ζυνεργάσει, et sic ηι pro
ει v. 86. 90. 93. 94. 99. 230. 234. 241. 317. 442. 510.
(ubi pr. ἐξομεί) 691. 752. 818. 822. 998. 1067. 1086.,
sed relictum βουλεύει 772. quia tertiae personae esse
ἦ
videbatur. 42. *ποῦ] ποῖ 44. ἦ] εἶ, ἢ ab alia
m. ant. 45. κοῦ D.] καὶ 46. Εἰεὶ versum spu-
rium, ἀδελφόν — ἀλώσομαι, de quo scholiasta ad
v. 45. Δίδυμος δὲ φησὶν ὑπὸ τῶν ὑπομνηματιστῶν
τὸν ἐξῆς στίχον νενοθεῖσθαι.

ΙΣ. ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκός; 47
 ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἶργειν μέτα.
 ΙΣ. οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατὴρ 50
 ὡς νῦν ἀπεχθὴς δυσκλεῆς τ' ἀπώλετο,
 πρὸς αὐτοφύρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
 ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῶ χερσί·
 ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
 πλεκτασίην ἀρτάναισι λωβᾶται βίον· 55
 τρίτον δ' ἀδελφῶ δύο μίαν καθ' ἡμέραν
 αὐτοκτονοῦντε τῷ ταλαιπύρῳ μόρον
 κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
 νῦν δ' αὖ μόνα διή νῦν λελειμμένα σκόπει 60
 ὄσῳ κάκιστ' ὀλοῦμεθ', εἰ νόμου βία
 ψήφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν.
 ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυναῖχ' ὅτι
 ἔφουμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχομένα·
 καὶ ταῦτ' ἀκούειν κάτι τῶνδ' ἀλγίονα. 65
 ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονός
 Ζυγγοῖαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
 τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι. τὸ γὰρ
 περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.
 ΑΝ. οὐτ' ἂν κελεύσαιμ' οὐτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι 70
 πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἠδέως δρῆς μέτα.
 ἀλλ' ἴσθ' ὅποια σοι δοκεῖ, κείνον δ' ἐγὼ
 θάψω. καλὸν μοι τοῦτο ποιούση θανεῖν.
 φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
 ὅσια πανουργήσασ'· ἐπεὶ πλείων χρόνος 75
 δὴν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε.
 ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σὺ δ', εἰ δοκεῖ,
 τὰ τῶν θεῶν ἐντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.
 ΙΣ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ 80
 βία πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμύχανος.
 ΑΝ. σὺ μὲν τὰδ' ἂν προύχοι· ἐγὼ δὲ διή τάφον
 χύσουσ' ἀδελφῶ φίλτάτῳ πορεύσομαι.
 ΙΣ. οἴμοι, ταλαίνης ὡς ὑπερδέδοικά σου.
 ΑΝ. μή μου προτάρβει· τὸν σὸν ἐξέρθου πότμον.
 ΙΣ. ἀλλ' οὖν προμηνύσης γε τοῦτο μηδενί 85
 τοῦργον, κρυφῆ δὲ κεῖθε, σὺν δ' αὐτῶς ἐγὼ.
 ΑΝ. οἴμοι, καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσει
 σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξης τάδε.
 ΙΣ. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
 ΑΝ. ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χρῆ· 90
 εἰ καὶ δυνήσῃ γ'· ἀλλ' ἀμύχανων ἔρῃς.
 ΑΝ. οὐκοῦν, ὅταν διή μὴ σθένω, πεπαύσομαι.
 ΙΣ. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τάμύχανα.
 ΑΝ. εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ μὲν ἔξ ἐμοῦ,
 ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκη. 95
 ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἔξ ἐμοῦ δυσβουλίαν
 παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γὰρ οὖν

48. μ' addidit Brunekius. 53. ἔπος] πάθος
 superscr. ab S. 55. δύο] ο in w mutavit m. anti-
 qua. 56. αὐτοκτονοῦντε (debebat αὐτοκτονοῦντε)
 Coraë's ad Heliodor. vol. 2. p. 7.] αὐτοκτενοῦντε
 57. ἐπαλλήλοιν Hermannus] ἐπ' ἀλλήλοιν 58. δ'
 a m. rec. additum. 60. παρέξιμεν] i ex ei factum.
 63. κρείσσονων] κραιττόνων, sed superscripto
 σσ ab alia m. ant. 64. ἀλγίονα] ἀλγίονα pr.
 68.—70. οὐκ ἔχει — πράσσειν primo ommissa supplevit
 m. pr. 70. Post γ' duae literae erasae. 71.
 ὅποια Triclinius] ὅποια 76. *αἰ] αἰεῖ σὺ Elms-
 leius] σοῖ 78. Ante οὐκ erasum οὖν 83. πότμον]
 γρ. βίον ab S. 89. μάλισθ' Brunekius] μάλιστ'
 91. μὴ addidit S. 93. ἐχθαρεῖ] ἐχθανῆμι cum γρ.
 ἐχθαρεῖ a m. recentiore. 94. δίκη] κάσει D. κάτω
 Lud. Dindorfius. 96. οὖν Elmsleius ad Eurip. Med.
 804.] οὐ

ΙΣ. τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στείχε· τοῦτο δ' ἴσθ', ὅτι
 ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

ΧΟΡΟΣ.

ἀκτὶς ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἐπταπύλῳ φανέν 100
 Θήβα τῶν προτέρων φάος,
 ἐφάνθησ' ποτ', ὦ χρυσεᾶς ἀμέρας βλέφαρον,
 Διρκαίων ὑπὲρ βεέθρων μολοῦσα, 105
 τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν ἐκ φῶτα βάντα πανσαγία
 φυγάδα πρόδρομον οὐτέρῳ κινήσασα χαλινῶ·
 ὃς ἐφ' ἡμετέρα γῆ Πολυνεῖκος 110
 ἀρθεῖς νεικέων ἔξ ἀμφιλότων
 ὀξέα κλάζων
 ἀετός ἐς γῆν ὑπερέπτη,
 λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεφανός
 πολλῶν μεθ' ὄπλων 115
 εὖν θ' ἵπποκόμοις κορύθεσιν.
 στάς δ' ὑπὲρ μελάθρων φρονύσασιν ἀμφιχανῶν
 λόγχαις ἐπτάπυλον στόμα [κύκλω
 ἔβα, πρὶν ποθ' ἀμετέρων αἱμάτων γένυσιν 120
 πλησθῆναί τε καὶ στεφάνωμα πύργων [ἐτάθη
 πευκάενθ' Ἡφαιστον ἐλείν. τοῖος ἀμφὶ νῶτ'
 πάταγος Ἄρεος, ἀντιπάλου δυσχείρωμα δράκον-
 Ζεὺς γὰρ μετᾶλης γλώσσης κόμπους [τος. 126
 ὑπερεχθαίρει, καὶ σφας ἐσιδὼν
 πολλῶν βέμματι προσνισσομένους,
 χρυσοῦ καναχῆ θ' ὑπερόπτας, 130
 παλῶ ριπτεῖ πυρὶ βαλβίδων
 ἐπ' ἄκρων ἤδη
 νίκην ὀρμῶντ' ἀλαλάσαι·
 ἀντιτύπα δ' ἐπὶ τῇ πέσε τανταλωθεῖς
 πυρφόρος ὃς τότε μαινομένα εὖν ὀρμᾷ 135
 βακχεύων ἐπέπνει
 ριπταῖς ἐχθίστων ἀνέμων.
 εἶχε δ' ἄλλα τὰ μὲν, [Ἄρης
 ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενύμα στυφελίζων μέγας
 δεξιόχειρος. 140
 ἐπτά λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἐπτά πύλαις
 ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
 100—109. = 117—126.
 134—140. = 148—154.

100. ἀελίου pr. (in textu et in lemmate scholii)
 sed u in io (i. e. ἀελίοιο) mutatum a m. satis anti-
 qua. 105. *ὑπὲρ] ὑπὲρ 106. ἐκ addidit Her-
 mannus. 108. *οὐτέρῳ] οὐτέρῳ, litera super w
 erasa. Correctum ex schol. 110. ὃς — Πολυνεῖ-
 κός Scaliger] δὴν — πολυνεῖκος ἡμετέρα] ἡμέρα,
 τέ a m. pr. γῆ et v. 113. γῆν ὑπερέπτη D.] γαί-
 — γαῖν ὑπερέπτα 113. ἀετός D.] αἰετός *ἔς]
 εἰς ὡς post γῆν delevit Hermannus. 116. κο-
 ρύθεσιν] κορύθεσιν, σ ab alia m. superscr. 117.
 φρονύσασιν Boeckhii] φονίαισιν. φρονύσασιν legit
 scholiasta, qui explicat τὰς τῶν φόνων ἐρώσας
 λόγχαις. 122. τε addidit Triclinius. 125. ἀντι-
 πάλω, ου a m. ant. 126. δράκοντι, οσ a m. ant.
 128. *ἐσιδὼν] εἰσιδὼν 129. *προσνισσομένους]
 προσνισσομένους 130. καναχῆ θ' Emperius] κα-
 ναχῆς ὑπερόπτας] ὑπεροπτίας, adscripto in marg.
 a m. ant. ὑπερόπτας. 134. ἀντιτύπα Porsonus]
 ἀντίτυπα, superscripto a manu recentissima πωσ,
 literis ωσ per compendium expressis, non ποσ.
 138. μὲν a m. ant. pro litera eluta, cui duae aliae super-
 scriptae fuerunt, nunc erasae. 139. ἄλλα δ' ἐπ' ἄλ-
 λους Erfurdii] ἄλλα τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις 140. δεξιό-
 χειρος] δεξιόχειρος pr. Utrumque explicat scholiasta.

Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη,
 πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὧ πατρός ἐνός
 μητρός τε μῆς φύντε καθ' αὐτοῖν 145
 δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχeton
 κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.
 ἀλλὰ γὰρ ἅ μεγαλύνμος ἦλθε Νίκα
 τᾶ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβα,
 ἐκ μὲν δὴ πολέμων 150
 τῶν νῦν θέσθε λημοσύναν,
 θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
 παννυχίους πάντας ἐπέλωμεν, ὁ Θήβας δ' ἐλε-
 Βάκχιος ἄρχοι. [λίχθων
 ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας, 155
 Κρέων ὁ Μενοικέως,
 νεοχμοῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίας
 χωρεῖ τινὰ δὴ μῆτιν ἐρέσσω,
 ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων
 προὔθετο λέσχην,
 κοινῶ κηρύγματι πέμψας.

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
 πολλῶ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν·
 ἡμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
 ἔστειλ' ἰκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαῖου
 σέβοντας εἰδώς εὐ θρόνων ἀεὶ κράτη,
 τοῦτ' αὖθις, ἡνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν,
 κάπει διώλετ', ἄμφι τοὺς κείνων ἐτι
 παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
 ὅτ' οὖν ἐκείνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν 170
 καθ' ἡμέραν ὄλοντο παίσαντες τε καὶ
 πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
 ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
 γένους κατ' ἀγχιστεία τῶν ὀλωλότων.
 ἀμύχανον δὲ παντός ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν 175
 ψυχῆν τε καὶ φρόνημα καὶ γνῶμην, πρὶν ἂν
 ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῆ.
 ἔμοι γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνην πόλιν
 μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων,
 ἀλλ' ἐκ φόβου του γλώσσαν ἐγκλήσας ἔχει, 180
 κάκιοςτος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
 καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
 φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
 ἐγὼ γὰρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρών ἀεὶ,
 οὐτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὀρῶν
 στεῖχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
 οὐτ' ἂν φίλον ποτ' ἀνδρα δυσμενῆ χθονὸς
 θείμην ἐμαντῶ, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
 ἦδ' ἔστιν ἡ σώζουσα καὶ ταύτης ἐπι 190
 πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα.
 τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὖξω πόλιν
 καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
 ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίου πέρι·
 Ἐτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν

ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δόρει, 195
 τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαρνίσει
 ἢ τοῖς ἀρίστοις ἐρχεται κάτω νεκροῖς·
 τὸν δ' αὖ εὐναιμον τοῦδε, Πολυνεῖκη λέγω,
 ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 φυγὰς κατελθῶν ἠθέλησε μὲν πυρὶ 200
 πρῆσαι κατ' ἄκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
 κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
 τοῦτον πόλει τῆδ' ἐκκεκήρυκται τάφῳ
 μήτε κτερίζει μήτε κωκῶσαι τινα,
 ἔαν δ' ἄθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας 205
 καὶ πρὸς κυνῶν ἔδεστον αἰκισθέντ' ἰδεῖν.
 τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα, κοῦποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ
 τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων.
 ἀλλ' ὅστις εὐνοὺς τῆδε τῆ πόλει, θανῶν
 καὶ ζῶν ὁμοίως ἔξ ἐμοῦ τιμῆσεται. 210

ΧΟ. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως Κρέον,
 τὸν τῆδε δύσουνον κὰς τὸν εὐμενῆ πόλει·
 νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ που πάρεστί σοι
 καὶ τῶν θανόντων χυπόσοι ζῶμεν πέρι.
 ΚΡ. πῶς ἂν σκοποὶ νῦν εἴτε τῶν εἰρημένων; 215
 ΧΟ. νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθεος.
 ΚΡ. ἀλλ' εἶσ' ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.
 ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἐτι;
 ΚΡ. τὸ μὴ πῆχῳρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.
 ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὔτω μῦθος ὃς θανεῖν ἐρᾷ. 220
 ΚΡ. καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὔτος. ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
 ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

ΦΥΛΑΞ.

ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως σπουδῆς ὑπο
 δύσπνοους ἰκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα.
 πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις, 225
 ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν·
 ψυχὴ γὰρ ἠῶδα πολλὰ μοι μυθουμένη,
 τάλας, τί χωρεῖς οἱ μολῶν δῶσεις δίκην;
 τλήμων, μένεις αὖ; κεὶ τὰδ' εἴσεται Κρέων
 ἄλλου παρ' ἀνδρὸς, πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ; 230
 τοιαῦθ' ἐλίσσων ἡνυτον σχολῆ βραδύς,
 χούτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.
 τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
 σοὶ, κεὶ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὄμωσ.
 τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι πεφαρμμένος, 235
 τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.
 ΚΡ. τί δ' ἔστιν ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;
 ΦΥ. φράσαι θέλω σοι πρῶτα τάμαυτοῦ· τὸ γὰρ
 πρᾶγμ' οὐτ' ἔδρασ' οὐτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,

195. δόρει D.] δορί, cui χε (i. e. χει) superscripsit S. 198. Πολυνεῖκη D.] πολυνεῖκην 203. ἐκκεκήρυκται Musgravius] ἐκκεκηρύχθαι 210. ἔξ ἐμοῦ] ἐκ γ' ἐμοῦ, adscripto ab S in marg. γρ. ἔξ ἐμοῦ, quod male ad v. 207. rettulit Elmsleius. 211. *Κρέον] κρέων 212. κὰς D.] καὶ 213. που πάρεστί D.] ποῦ τ' ἔνεστι 215. πῶς — εἴτε D.] ὡς — ἦτε 217. γ' Brunckius] τ' 218. ἄλλο] ἄλ-

151. θέσθε] Alterum e ex w factum. λημοσύναν Brunckius] λημοσύνην 153. *παννυχίους] παννύχους ἐλελίχθων] ἐλελίζων ab S. quod in scholio explicatur. 154. Βάκχιος Bothius] βακχείος 156. νεοχμός post Μενοικέως delevit D. 157. νεοχμοῖσι D.] νεαράσι 162. *πόλεος] πόλεως 171. παίσαντες] Literae a s duabus literis elutis substitutae ab S. 172. σὺν] v ex μ factum. 178. εὐθύνην] Alterum v ab S additum. 180. ἐγκλήσας Elmsleius] ἐγκλείσας 182. *αὐτοῦ] αὐτοῦ 187. χθονὸς] πόλεως a m. pr. superscr. 188. *γιγνώσκων] γινώσκων 191. αὖξω] αὖξων Heimsoethius. 193. *τῶν] τῶνδ'

λωι, o a m. pr. τοῦτ'] πρᾶγμ' D. 219. πῆχῳρεῖν] w in ei mutatum a m. ant. 220. *οὔτω] οὔτως 223. ΦΥΛΑΞ] ἄγγε hic et infra. ΦΥΛΑΞ Brunckius hic et infra. Φύλαξ inter dramatis personae est in codice. σπουδῆς ex Aristot. Rhet. 3, 14. et scholiasta] τάχους 229. μένεις αὖ] μὲν εἰσαῦ pr. μὲν εἰσαῦ rec. μενεῖς αὖ apographa. 231. ἡνυτον] ἡνυτον, ubi punctum super spiritum asperum positum spiritum lenem indicare videtur. ἡνυσαν codex v. 302. 235. πεφαρμμένος D.] πεπραγμένος. δεδραγμένος legit schol.

οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι. 240
 ΚΡ. εὐ γε στοχάζει κάποφάργνυσαι κύκλω
 τὸ πρᾶγμα. δηλοῖς δ' ὡς τι σημαίων νέον.
 ΦΥ. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὄκνον πολύν.
 ΚΡ. οὐκ οἶδ' ἔτι δ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;
 ΦΥ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως 245
 θάψας βέβηκε καπὶ χρωτὶ διψίαν
 κόνιν παλύννας κάφαριστεύσας ἅ χρή.
 ΚΡ. τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τοιμήσας τάδε;
 ΦΥ. οὐκ οἶδ'· ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενήδος ἦν
 πληγῆ, οὐ δικέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ 250
 καὶ χέρσος, ἀρρώξ οὐδ' ἐπημαζευμένη
 τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οὐργάτης τις ἦν.
 ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμῖν ἡμεροσκοπὸς
 δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρήν.
 ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὐ, 255
 λεπτή δ' ἄρος φεύγοντος ὡς, ἐπῆν κόνις.
 σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
 ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.
 λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κἂν ἐγίνετο 260
 πληγῆ τελευτώσ', οὐδ' ὁ κωλύσων παρήν.
 εἰς γὰρ τις ἦν ἕκαστος οὐξεργασμένος,
 κοῦδεις ἔναργῆς, ἀλλ' ἔφευγε πᾶς τὸ μῆ.
 ἡμεν δ' ἔτοιμοι καὶ μύδρους αἶρειν χεροῖν,
 καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὀρκιωμοτεῖν 265
 τὸ μῆτε δρᾶσαι μῆτε τῶν ξυνειδένα
 τὸ πρᾶγμα βουλευσάντι μῆτ' εἰργασμένω.
 τέλος δ' ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνώσιν πλέον,
 λέγει τις εἰς, ὅς πάντας ἐς πέδον κἄρα
 νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν· οὐ γὰρ εἶχομεν 270
 οὔτ' ἀντιφωνεῖν οὔθ' ὅπως δρῶντες καλῶς
 πράξαμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
 σοι τοῦργον εἶη τοῦτο κοῦχι κρυπτέον.
 καὶ ταῦτ' ἐνίκα, κἂμὲ τὸν δυσδαίμονα
 πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τὰραθὸν λαβεῖν. 275
 πάρεμι δ' ἄκων οὐχ ἔκοῦσιν, οἶδ' ὅτι·
 στέργει γὰρ οὐδεις ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.
 ΧΟ. ἀναῆ, ἐμοὶ τοι μῆ τι καὶ θεήλατον
 τοῦργον τόδ' ἢ ἔζύννοια βουλεύει πάλαι.
 ΚΡ. παῦσαι, πρὶν ὀργῆς κἂμὲ μεστῶσαι λέγων,
 μὴ φευρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρων ἄμα.
 λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ δαίμονας λέγων
 πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
 πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
 ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας 285
 ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα
 καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
 ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾶς θεοὺς;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
 ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί,
 κρυφῆ κἄρα σεῖοντες, οὐδ' ὑπὸ Ζυγῷ
 λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
 ἐκ τῶνδε τοῦτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
 παρηγγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
 οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἶον ἀργυροῦς 295

241. κάποφάργνυσαι D.] κάποφράγνυσαι 242.
 σημαίων ex schol.] σημαίων 249. του] που pr.
 251. *ἀρρώξ] ἀρῶξ 253. ἡμῖν] ἡμῖν, ut saepe
 alibi. 260. *ἐγίνετο] ἐγίνετο 263. ἔφευγε πᾶς
 τὸ μῆ D.] ἔφευγε τὸ μῆ εἰδένα 264. αἶρειν] ἔχειν,
 superscripto ab S αἶρειν. 267. μῆτ'] μῆδ' Blay-
 desius. 276. ἐκοῦσιν] δ' addidit m. ant., fortasse S.
 278. ΧΟ. ab Triclinio additum. 279. ἢ] ἢ
 Nauckius. 284. *ὑπερτιμῶντες] ὑπερτιμῶντας
 288. εἰσορᾶς] Alterum σ ab S. 292. ὡς] σ ab S.

κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
 πορθεῖ. τόδ' ἄνδρας ἔξανίστησιν δόμων·
 τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
 χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πρᾶγμαθ' ἴστασθαι βροτῶν·
 πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν 300
 καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδένα.
 ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἦνυσαν τάδε,
 χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
 ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
 εὐ τοῦτ' ἐπίστασ', ὄρκιος δὲ σοι λέγω, 305
 εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
 εὐρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμοὺς,
 οὐχ ὑμῖν "Αἰδῆς μόνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
 ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσῃθ' ὕβριν,
 ἴν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον 310
 τὸ λοιπὸν ἀρπάξῃτε καὶ μάθηθ' ὅτι
 οὐκ ἔξ ἄπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
 ἐκ τῶν γὰρ αἰσchrῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
 ἀτμμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.
 ΦΥ. εἰπεῖν τι δώσεις, ἢ στραφεῖς οὕτως ἴω; 315
 ΚΡ. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιάρως λέγεις;
 ΦΥ. ἐν τοῖσιν ὡσὶν ἢ πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει;
 ΚΡ. τί δὲ ρυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;
 ΦΥ. ὁ δρῶν σ' ἀνιᾶ τὰς φρένας, τὰ δ' ὡτ' ἐγώ.
 ΚΡ. οἶμ' ὡς ἄλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ. 320
 ΦΥ. οὐκ οἶσθα τὸ γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
 ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδοῦς.
 ΦΥ. φεῦ·
 ἢ δεινὸν ᾧ δοκῆ γε καὶ ψευδῇ δοκεῖν.
 ΚΡ. κόμψευέ νυν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
 φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἔξερεῖθ' ὅτι 325
 τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.
 ΦΥ. ἀλλ' εὐρεθεῖ μὲν μάλιστ'· εἰ δὲ τοι
 ληφθῆ τε καὶ μῆ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με.
 καὶ νῦν γὰρ ἐκτός ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς 330
 σωθεῖς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν. [λεί-
 ΧΟ. πολλὰ τὰ δεινὰ κοῦδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέ-
 τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χειμερίῳ νότῳ 335
 χωρεῖ, περιβρυχίοισιν
 περῶν ὑπ' οἴδμασιν,
 θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν
 ἀφθιτον, ἀκαμάταν ἀποτρύεται, [πολεύων. 340
 ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος, ἰππεῖω γένοι
 κουφονόων τε φύλον ὀρνίθων ἀμφιβαλῶν ἄγει 343
 332—342. = 343—353.

ων
 299. βροτῶν] βροτους, ων a m. pr. 307. *ἐς]
 εἰς 308. ὑμῖν] ὑμῖν pr. ὑμῖν corr. 313. 314. Delet
 .τι.
 Bergkiius. 315. τι δώσεις] δέδωσεις, τι a m. pr.
 ut videtur. 318. *δὲ] δαι 319. ὁ ex ἂν factum.
 320. ἄλημα] ἀλάλημα pr. eraso ἄ. ἄλημα legit
 schol. 321. τὸ γ' Reiskius] τόδ' 373. ᾧ δοκῆ
 ἦν η
 γε] ᾧ δοκεῖ, ἦν et η a m. pr. *δοκεῖν] δοκεῖ
 324. κόμψευέ νυν D.] κόμψευε νῦν 326. δειλὰ]
 τ
 δεινὰ, sed in schol. γρ. τὰ δειλὰ. 327. τοῖ] σοι, τ
 a m. pr. 338. τε] τ ex θ factum ab alia m. ant.
 Post τὰν litera erasa. 339. *ἀποτρύεται ἰλλομέ-
 νων] ἀποτρύετ' ἀπλομένων (o post λ ex ω facto)
 cum γρ. ἀποτρύεται ἰλλομένων ab S. 341. *πο-
 λεύων] πόλευον pr. πολεῖον corr. 242. κουφο-
 νόων τε Brunckius] κοῦφον ἔοντε pr. κουφονέων τε
 ο.
 corr. 344. ἀμφιβαλῶν, ο a m. pr. ἄγει] ἔχει ἄγει,
 sed eraso ἄγει et ἔχει ab antiquiore m. in ἄγει mutato.

καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη, πόντου τ' εἰναλίαν φύ-
σπειράσει δικτυοκλώστοις [σιν 345
περιφραδῆς ἀνήρ·
κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγראύλου
θηρὸς ὄρεσιβάτα, λασιαύχενά θ' 350
ἵππον ἀέζεται ἀμφίλοφον ζυγὸν οὐρειὸν τ' ἀκμηῆτα
ταύρον.
καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα καὶ ἀστυνόμους
ὄργας ἐδιδάξατο καὶ δυσάυλων 355
πάγων ὑπαίθρεια καὶ
δύσομβρα φεύγειν βέλη·
παντοπόρος ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται 360
τὸ μέλλον· "Αἶδα μόνον
φύειν οὐκ ἐπάξεται·
νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ζυμπέφραστα.
σοφόν τι τὸ μηχανόνεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων 365
ποτέ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει,
νόμους παραιρῶν χθονὸς
θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν·
ὑψίπολις ἀπολις ὄτω τὸ μὴ καλὸν 370
εὐνεοσι τόλμας χάριν.
μήτ' ἐμοὶ παρέστιος
γένοιτο μήτ' ἴσον φρονῶν ὅς τὰδ' ἔρδει. 374
ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῦ
τόδε, πῶς εἰδῶς ἀντιλογῆσω
τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.
ᾧ δύστηνος καὶ δυστήνου
πατρὸς Οἰδιπόδα, 380
τί ποτ'; οὐ δὴ που σέ γ' ἀπιστοῦσαν
τοῖς βασιλείοισιν ἄρουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνη καθελόντες;
ΦΤ. ἦδ' ἔστ' ἐκείνη τούργον ἢ ἔχειρασμένη·
τήνδ' εἴλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων; 385
ΧΟ. ὅδ' ἐκ δόμων ἀφορρὸς ἐς δέον περᾶ.
ΚΡ. τί δ' ἔστι; ποῖα εὐμμετρος προύβην τύχη;
ΦΤ. ἀναξ, βροτοῖσιν οὐδὲν ἔστ' ἀπίωμοτον.
ψεύδει γάρ ἢ πῖνοια τὴν γνῶμην. ἐπεὶ
σχολῆ ποθ' ἦξεν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ 390
ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε.
ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκτός καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
ἔοικεν ἄλλη μῆκος οὐδὲν ἠδονῆ,
ἦκω, δι' ὄρκων καίπερ ὦν ἀπίωμος,
354—364. = 365—374.

345. τ' γ' pr. *εἰναλίαν] εἰναλίαν 351. [ἵπ-
πον] ο ex w factum. ἀέζεται D.] ἔζεται. Scho-
liasta duplicem scripturam ἀμφι λόφον ζυγὸν et ἀμ-
φιλοφον ζυγὸν explicat et addit, καὶ λείπει ἢ ὑπὸ· ὑπὸ
ζυγὸν ἄρει. Tum ad verba proxima (οὐρειὸν τ' ἀκμηῆτα
ταύρον) ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἔζεται. ἄζεται est
in apographis. 356. ὑπαίθρεια Boeckhiius] αἰθρία
361. "Αἶδα] αἶδα, i super a a m. pr. Puncta su-
per i priore erasa. μόνων] μόνων, ον a m. pr. μό-
νου Nauckius. φύειν Meinekiius] φεῦειν 363.
ἀμηχάνων] ὠν ex ουσ factum a m. rec. 367. *ποτέ]
τοτέ. νῦν Heimsoethiius. 369. παραιρῶν D.] παρ-
είρων 373. *μήτ' ἐμοὶ] μήτε μοι 379. καὶ]
παῖ vel κάκ Meinekiius. 382. βασιλείοισιν Tric-
liniius] βασιλείοις 384. φύλαξ praescriptum ab
S.: ἀγ a m. pr. ἢ ἔχειρασμένη Brunckiius]
ἔχειρασμένη 386. ἐς D.] εἰς *δέον] μέσον
387. προύβην] ἐξέβην, superscripto ab S προύβην,
literis HN capitalibus. 392. ἐλπίδας χαρὰ] ἐλπί-
δαχα pr., rā addidit S. 394. ὄρκων, ου a m. pr.
superscripto.

κόρην ἄγων τήνδ', ἢ καθρέθη τάφον 395
κοσμοῦσα. κλήρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοῦρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.
καὶ νῦν, ἀναξ, τήνδ' αὐτὸς, ὡς θέλεις, λαβῶν
καὶ κρίνε καξέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
δικαῖός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν. 400
ΚΡ. ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβῶν;
ΦΤ. αὐτὴ τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.
ΚΡ. ἦ καὶ εὐνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῆς;
ΦΤ. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν δν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπείπας. ἄρ' ἐνδῆλα καὶ σαφῆ λέγω; 405
ΚΡ. καὶ πῶς ὁράται κάπιληπτος ἠρέθη;
ΦΤ. τοιοῦτον ἦν τὸ πράγμ'. ὅπως γὰρ ἤκομεν,
πρὸς σοῦ τὰ δειν' ἐκείν' ἐπιπειλημένοι,
πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἢ κατεῖχε τὸν
νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὐ 410
καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάρων ὑπήνεμοι,
ὄσμην ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλοι πεφευγότες,
ἐγερεῖ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιρρόθοις
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀκηδήσοι πόνου.
χρόνον τὰδ' ἦν τοσοῦτον, ἐς τ' ἐν αἰθέρι 415
μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότε ἔξαίφνης χθονὸς
τυφῶς ἀείρας σκηπτὸν, οὐράνιον ἄχος,
πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὑλης πεδιάδος, ἐν δ' ἔμεστώθη μέγας 420
αἰθῆρ'· μύσαντες δ' εἶχομεν θείαν νόσον.
καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἢ παῖς ὁράται κἀνακικύει πικρὰς
ὄρνιθος ὄξυν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
εὐνῆς νεοσσῶν ὄφρανον βλέψη λέχος· 425
οὔτω δὲ χαῦτη, φιλὸν ὡς ὄρα νέκυν,
γόοισιν ἐξψύμωξεν, ἐκ δ' ἀράς κακὰς
ἠρᾶτο τοῖσι τούργον ἐχειρασμένοις.
καὶ χερσὶν εὐθύς διψὰδ' ἐμφέρει κόνιν,
ἐκ τ' εὐκροτήτου χαλκείας ἄρδην πρόχου 430
χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
χήμεῖς ἰδόντες ἰέμεσθα, σὺν δὲ νιν
θηρῶμεθ' εὐθύς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην,
καὶ τὰς τε πρόσθεν τὰς τε νῦν ἠλέγχομεν
πράξεις· ἀπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο, 435
ἄμ' ἠδέως ἔμοιγε κάλγεινῶς ἄμα.
τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγένας
ἠδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄρειν
ἀλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἦσσω λαβεῖν
ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας. 440
ΚΡ. σέ δὴ, σέ τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κἀρα,
φῆς, ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;
ΑΝ. καὶ φημί δρᾶσαι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
ΚΡ. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον· 445

395. καθρέθη anonymus in *Classical Journal* 17.
p. 58.] καθευρέθη 397. ἔστ' ex ἔτ' factum ab S.
398. θέλεις] θέλεισ, ε ab S. 403. *εὐνίης] εὐνίεις
404. ἰδὼν Brunckiius] ἴδων 405. ἄρ'] ἄρ' super-
scripto a m. pr. ὡς sine accentu. 406. ἠρέθη] εὐ-
ρέθη, η a m. pr. ἠρέθη legit scholiasta. 410. εὐ]
αὐ Reiskius. 412. βάλοι Stephanus] βάλη 413.
*κινῶν] κείνων 414. ἀκηδήσοι Bonitziius] ἀφειδή-
σοι 420. *ἐν δ'] ἐνθ' 429. διψὰδ' ἐμφέρει D.]
διψὰν ἐκφέρει, accentu gravi super a a m. recentiore
addito et eraso i super v. γρ. διψίαν φέρει ab S.
434. *πρόσθεν] πρόσθε 436. ἄμ' D.] ἄλλ' 441.
ἐς D.] εἰς 444. ἦ] *οἶ

σὺ δ' εἶπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
 ἤδησθα κηρυθέντα μὴ πράσσειν τάδε;
 AN. ἤδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἔμφανη γὰρ ἦν.
 KP. καὶ δῆτ' ἐτόλμας τοῦσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;
 AN. οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε, 450
 οὐδ' ἡ ἔυνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη
 τοιοῦσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὤρισεν νόμους,
 οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ψόμην τὰ σά
 κηρύγμαθ' ὥστ' ἄγραπτα κάσφαλή θεῶν
 νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν. 455
 οὐ γὰρ τι νῦν γε κάθθες, ἀλλ' αἰεὶ ποτε
 Ζῆ ταῦτα, κοῦδεις οἶδεν ἔξ ἔστου φάνη.
 τοῦτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
 φρόνημα δεῖσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
 δῶσειν· θανουμένη γὰρ ἐξήδη, τί δ' οὐ;
 κεί μὴ σὺ προκήρυξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
 πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.
 ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
 Ζῆ, πῶς ὀδ' οὐχὶ καταθάνων κέρδος φέρει;
 οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν 465
 παρ' οὐδὲν ἄλλος, ἀλλ' ἂν, εἰ τὸν ἔξ ἐμῆς
 μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἠνσχόμην νέκυν,
 κείνοισ' ἂν ἤλθουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
 σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
 σχεδόν τι μῶρω μωρίαν ὀφλισκάνω.
 XO. δηλοῖ τὸ γέννημ' ὡμὸν ἔξ ὡμοῦ πατρὸς
 τῆς παιδός· εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
 KP. ἀλλ' ἴσθι τοὶ τὰ σκλήρ' ἄρα φρονήματα
 πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
 σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ
 θραυσθέντα καὶ βράγντα πλείστ' ἂν εἰσίδοις.
 σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
 ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
 φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλος ἐστὶ τῶν πέλας.
 αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξηπίστατο, 480
 νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
 ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἦδε δευτέρα,
 τοῦτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν,
 ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνὴρ, αὕτη δ' ἀνὴρ,
 εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῆδε κείσεται κράτη. 485
 ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἶθ' ὀμαιμονεστέρα
 τοῦ παντός ἡμῖν Ζηνὸς ἐρκεῖον κυρεῖ,
 αὕτη τε χῆ ἔυναμος οὐκ ἀλύετον
 μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
 ἐπατιῶμαι τοῦδε βουλευσαί τάφου. 490
 καὶ νιν καλεῖτ'· εἴσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
 λυσσώσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.

447. ἤδησθα Cobetus] ἤιδεις τὰ 448. ἤδη Brun-

ckius] ἤιδειν ἔμφανη] ἐκφανῆ, μ a m. pr. 452.
 τοιοῦσδ' — ὤρισεν Valckenarius] οἱ τοῦσδ' — ὤρι-
 σαν 457. φάνη sine coronide. 458. *ἐγὼ οὐκ]
 ἔγ' οὐκ 460. ἐξήδη Brunckius] ἐξήιδειν 462.
 *αὐτ'] αὐτ' 467. *ἠνσχόμην] ἠισχόμην. Toleravi
 ἠνσχόμην ex uno receptum a prographo interpolato Pa-
 risino 2712. ut legi haec possent. Neque enim dubi-
 tandum quin verba ab correctore vetere non animad-
 vertente unius versus defectum sint interpolata, So-
 phoclis autem haec fere fuerit sententia, παρ' οὐδὲν
 ἄλλος, ἀλλὰ μᾶλλον εἴ τι σοῖς | ὑπεκαθοῦσα καινοπη-
 γέσιν νόμοις | θανόντ' ἄθαπτον τόνδ' ἀνεσχόμην νέκυν.
 Quale quid hoc loco dictum ab Antígona fuisse ex
 versibus superioribus 453—455. colligi potest.
 474. πίπτειν] πίπτει Boeckh. 482. 483. inverso
 ordine, sed adscriptis literis β et α. 486. ὀμαιμο-
 νεστέρα] ὀμαιμονεστέρα, sed erasis literis ισ
 487. *ἐρκεῖον] ἐρκίου 491. εἴσω D.] εἴσω

φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἠρήσθαι κλοπεύς
 τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων. 495
 μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσι τις
 ἄλους ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλη.
 AN. θέλεις τι μείζον ἢ κατακτείνειν μ' ἐλῶν;
 KP. ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.
 AN. τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
 ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθεῖη ποτέ, 500
 οὔτω δὲ καὶ σοὶ τὰμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ.
 καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
 κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
 τιθείσα; τοῦτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
 λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλήσαι φόβος. 505
 [ἀλλ' ἡ τυραννὶς πολλὰ τ' ἀλλ' εὐδαιμονεῖ
 κᾶἔστιν αὐτῆ δρᾶν λέγειν θ' ἂ βούλεται.]
 KP. σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμεῖων ὄρας.
 AN. ὄρωσι χούτοι· σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα.
 KP. σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς; 510
 AN. οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὀμοσπλάγχθους σέβειν.
 KP. οὐκ οὐκ ὀμαιμος χῶ καταντίον θανῶν;
 AN. ὀμαιμος ἐκ μίας τε καὶ ταύτου πατρός.
 KP. πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν;
 AN. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ καταθάνων νέκυσ. 515
 KP. εἴ τοί σφε τιμᾶς ἔξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.
 AN. οὐ γὰρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο.
 KP. πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστάς ὑπερ.
 AN. ὄμως ὁ γ' Ἄιδης τοὺς νόμους ἴσους ποθεῖ.
 KP. ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστός τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος. 520
 AN. τίς οἶδεν εἰ κάτω ἴσιν εὐαγῆ τάδε;
 475 KP. οὔτοι ποθ' οὐχθρὸς, οὐδ' ὄταν θάνη, φίλος.
 AN. οὔτοι συνέχθην, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.
 KP. κάτω νυν ἔλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
 κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή. 525
 XO. καὶ μὴν πρό πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνη,
 φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβόμενῃ·
 νεφέλη δ' ὀφρύων ὑπερ αἰματόεν
 ῥέθος αἰσχύνει,
 τέγγουσ' εὐῶπα παρειᾶν. 530
 KP. σὺ δ', ἦ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη
 λήθουσά μ' ἔξεπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
 τρέφων δύ' ἄτα κάπαναστάσεις θρόνων,
 φέρ' εἶπέ δή μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
 φήσεις μετασχεῖν, ἦ ἔμοιγε τὸ μὴ εἶδέναι; 535
 IS. δέδρακα τοῦργον, εἶπερ ἦδ' ὀμορροθεῖ,
 καὶ Συμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
 AN. ἀλλ' οὐκ ἔασει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
 οὐτ' ἠθέλησας οὐτ' ἐγὼ κοινωσάμην.
 IS. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι 540
 εὐμπλον ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.

504. *ἀνδάνειν] ἀνδάνει 505. ἐγκλήσαι Er-
 furdtius (nisi quod ἐγκλείσαι scripsit)] ἐγκλείσαι
 506. 507. seclisit Iacobus. 507. δρᾶν a m. anti-
 quissima additum. 509. *ὑπίλλουσι] ὑπίλλουσι in
 textu et in lemmate scholii. 514. δυσσεβῆ] δυσσε-
 νη
 βῶν 516. *τοί] τοῖς 519. ἴσους] τούτους, sed
 adscripto ab S γρ. τοὺς νόμους ἴσους 521. κάτω
 ἴσιν] γρ. κάτωθεν ab S ex scholiasta. 523. οὔτοι
 θ
 συνέχθην] οὐτουυνεῖν, literis του in τοῖς ab S mu-
 tis et θ a m. pr. super χ scripto. 527. δάκρυ' εἰ-
 βουμένη Triclinius] δάκρυα λειβόμενα (sic codex, non
 λειβόμενα). 535. ἦ ἔμοιγε τὸ μὴ] ἦ ἔμοιγε (sic a
 m. pr. correctum pro ἔμοιγε] τὸ μ' 538. σ' ab S
 additum. 539. κοινωσάμην sine coronide. 541.
 *ποιουμένη] ποιουμένην

AN. ὦν τοῦργον Ἄιδης χοί κάτω ξυνίστορες·
 λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.
 ΙΣ. μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ
 θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἀγνίσαι. 545
 AN. μὴ μοι θάνης σὺ κοινά, μηδ' ἄ μὴ ὄχιγες
 ποιοῦ σεαυτῆς· ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.
 ΙΣ. καὶ τίς βίος μοι σοῦ λειψιμένη φίλος;
 AN. Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γάρ σὺ κηδεμών.
 ΙΣ. τί ταῦτ' ἀνίξας μ' οὐδὲν ὠφελουμένη; 550
 AN. ἀλγοῦσα μὲν δὴ, κεῖ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ.
 ΙΣ. τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ;
 AN. σώσον σεαυτήν· οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
 ΙΣ. οἴμοι τάλανα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;
 AN. σὺ μὲν γάρ εἴλου Ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν. 555
 ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἔμοις λόγοις.
 AN. καλῶς σὺ μὲν σοὶ, τοῖς δ' ἐγὼ ἴδοικον φρονεῖν.
 ΙΣ. καὶ μὴν ἴση νῦν ἐστὶν ἡ ἕμαρτία.
 AN. θάρσει· σὺ μὲν Ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλα
 τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν. 560
 KP. τῷ παιδέ φημι τῷδε τὴν μὲν ἀρτίως
 ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφω.
 ΙΣ. οὐ γάρ ποτ', ὕναξ, οὐδ' ὅς ἂν βλάστη μένει
 νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.
 KP. σοὶ γοῦν, ὅθ' εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά. 565
 ΙΣ. τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;
 KP. ἀλλ' ἦδε μέντοι μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.
 ΙΣ. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;
 KP. ἀρώσιμοι γὰρ εἰσι χατέρων γυῖα.
 ΙΣ. οὐχ ὡς γ' ἐκείνῃ τῆδὲ τ' ἦν ἡρμοσμένα. 570
 KP. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσι στρυγῶ.
 AN. ὦ φίλατθ' Αἴμον, ὡς σ' ἀτιμάζει πατήρ.
 KP. ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.
 XO. ἡ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;
 KP. Ἄιδης ὁ παύσων τοῦσδε τοὺς γάμους ἔμοι. 575
 XO. δεδομέν', ὡς ἔοικε, τῆσδε κατθανεῖν.
 KP. καὶ σοὶ γε κάμοι. μὴ τριβάς ἔτ', ἀλλὰ νιν
 κομίζετ' εἰσω, δμῶες· εὐ δὲ τάσδε χρῆ
 γυναῖκας ἴλαι μὴδ' ἀνειμένας ἔαν.
 φεύγουσι γάρ τοι χοὶ θρασεῖς, δτὰν πέλας 580
 ἦδη τὸν Ἄιδην εἰσρωῶσι τοῦ βίου.
 XO. εὐδαίμονες οἷσι κακῶν ἀγευστος αἰών.
 οἷς γὰρ ἂν σεισθῆ θεόθεν δόμος, ἄτας
 οὐδὲν ἐλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πλήθος ἔρπον· 585
 582—592. = 593—603.

544. τὸ μὴ] τὸ μ', η a m. pr. 546. ὄχιγες] θί-
 γες 551. δὴ, κεῖ γέλωτ' ἐν σοὶ D.] δῆτ' εἰ γέλωτ'
 ἐν σοὶ 552. *σ' ἔτ'] σε τ' 557. μὲν σοὶ scho-
 liasta] μὲν γοῦ, in μέντοι mutatum a m. pr. δό-
 κουν sine coronide, quam hic et alibi addidit Brun-
 ckius. 563. βλάστη Schaeferus] βλαστή 565.
 .ἦι.
 σοὶ] καὶ σοὶ, sed καὶ delete. κακοῖς] κακοῖς, ἦι a
 m. pr. vel S. 567. μέντοι Brunckius] μὲν σοὶ
 ο
 568. *νυμφεῖα] νυμφια sine accentu. 569. ἀρώσι-
 μοι, o a m. ant. εἰσι χατέρων D.] χατέρων εἰσίν
 .ἦ.
 570. ἡρμοσμένα] εἰρμοσμένα, ἡ a m. pr. 571.
 *υἱέσι] υἱάσι 572 *AN. Aldus] ΙΣ. *Αἴμον] αἴ-
 μων 574. 576. XO. Boeckhiius pro ΙΣ. 575.
 ἐμοί] *ἔφω 578. εὐ δὲ τάσδε χρῆ γυναῖκας ἴλαι
 (vel εἰρεῖαι) μὴδ' ἀνειμένας ἔαν D.] ἐκ δὲ τάσδε (sic
 codex in textu et in lemmate scholii) χρῆ γυναῖκας
 εἶναι (i. e. εἶλαι) τάσδε μὴδ' ἀνειμένας. 586. ἐπὶ
 .ω.
 πλήθος ἔρπον] ἐπιπλήθος ἔρπον

ὅμοιον ὥστε ποντίας
 οἶδμα δυσπνόοις δταν
 Θρήσσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμη πνοαῖς,
 κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν 590
 θίνα καὶ δυσάνεμον,
 στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλήγες ἀκταί.
 ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὄρωμα 593
 πῆματ' ἀλλ' ἄλλοις ἐπὶ πῆμασι πίπτοντ', 595
 οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεάν γένος, ἀλλ' ἐρείπει
 θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν.
 νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
 ρίζας δ' τέτατο φάος ἐν Οἰδίου δόμοις, 600
 κατ' αὐτὴν φοινία θεῶν τῶν
 νερτέρων ἀμᾶ κοπίς,
 λόγου τ' ἄνοια καὶ φρενῶν Ἑρινύς.
 τεᾶν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν
 ὑπερβασία κατάσχη, 605
 τὰν οὐθ' ὕπνος αἰρεῖ ποθ' ὁ παντογῆρωσ
 οὔτ' ἄκοποι θεῶν νιν
 μῆνες, ἀγῆρωσ δὲ χρόνῳ δυνάστας
 κατέχεις Ὀλύμπου
 μαρμαρόεσσαν αἴγλαν. 610
 τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
 καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει
 νόμος ὅδ', ἡ ὡ — —
 θνατῶν βίῳτῳ πάμπολις — — —
 ἄ γὰρ δὴ πολὺπλαγκτος ἐλπὶς 615
 πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν,
 πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονῶν ἐρώτων·
 εἰδῶτι δ' οὐδὲν ἔρπει,
 πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσάσση.
 σοφία γὰρ ἐκ τοῦ 620
 κλεινὸν ἔπος πέφανται,
 τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
 τῷδ' ἔμμεν ὅτῳ φρένας
 θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν·
 πράσσει δ' ὀλιγοστόν χρόνον ἐκτὸς ἄτας. 625
 604—614. = 615—625.

587. ποντίας] ποντίας (i ante sigma m. antiqua il-
 lato) ἄλδς. ἄλδς delevit Elmsleius ad Eurip. Heracl.
 570. 589. Θρήσσαισιν Ellendtius] Θρήσσησιον
 591. δυσάνεμον, στόνῳ βρέμουσι δ' δυσάνεμοι στόνῳ
 βρέμουσιν Linwoodius. 592. βρέμουσι] β ex τ fa-
 ctum ut videtur. 593. Λαβδακιδᾶν] Ante β era-
 sum v. 595. πῆματ' ἀλλ' ἄλλοις D.] πῆματα φθι-
 μένων 597. *ἐρείπει] ἐρίπει 599. *ὑπὲρ] ὑπερ
 600. δ ex schol. additum. 601. *κατ' αὐ] κατ'
 αὐ 602. *ἀμᾶ] ἀμαί κοπίς Reiskius] κόνις
 σ.
 604. δύνασιν] δύναμιν, sigma a m. pr. 605. *κατάσχη]
 κατάσχοι: quo servato ὑπερβασίς ἂν κατάσχοι Meine-
 kius. 606. παντογῆρωσ] παντοθήρας Bambergerus.
 607. οὔτ' ἄκοποι θεῶν νιν μῆνες D.] οὔτ' ἀκά-
 ματοι θεῶν μῆνες 608. ἀγῆρωσ pr., ἀγῆρωσ corr.
 Utramque scripturam explicat scholiasta. 613. 614.
 Post νόμος ὅδ' addit codex οὐδὲν ἔρπει et post
 πάμπολις addit ἐκτὸς ἄτας. Supplementa lacunae ex
 v. 618. 625. illata delevit indicata lacuna D. Sylla-
 bae polis ἐκτὸς ἄτας separato versu scriptae sunt.
 616. ὄνασις Brunckius] ὄνησιν pr., ὄνησις corr.
 619. προσάσση] Ultimis syllabis superser. a m.
 ant. αἰρεῖ (i. e. προσαἰρεῖ, quod schol. per προσφέ-
 ρει explicat) inter duo puncta quibus αὐση delen-
 dum esse indicatur. 620. σοφία] σοφία, i a m.
 rec. 621. πέφανται] v erasum. 623. ἔμμεν
 Brunckius] ἔμμεν' 625. ὀλιγοστόν] ὀλίγοστόν, o
 ante sigma in w mutato.

ὅδε μὴν Αἴμων, παίδων τῶν σῶν
 νέατον γέννημ'· ἄρ' ἀχνύμενος
 τάλιδος ἦκει μόρον Ἀντιγόνης,
 ἀπάτης λεχέων ὑπεραλγῶν; 630
 ΚΡ. τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.
 ὦ παῖ, τελείαν ψήφον ἄρα μὴ κλύων
 τῆς μελλονύμου πατρὶ λυσσαίνων πάρει;
 ἦ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῆ δρῶντες φίλοι;
 Αἴμων.
 πάτερ, σὸς εἰμι· καὶ σὺ μοι γνῶμας ἔχων 635
 χρηστάς ἀπορθοῖς, αἷς ἔρωγ' ἐρέφομαι.
 ἔμοι γὰρ οὐδεὶς ἀξιώσεται γάμος
 μείζον φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.
 ΚΡ. οὕτω γὰρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν, 640
 γνῶμης πατρῴας πάντ' ὀπισθεν ἐστάναι.
 τούτου γὰρ οὐνεκ' ἄνδρες εὐχονται γονὰς
 κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
 ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς
 καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἔξ ἴσου πατρὶ.
 ὅστις δ' ἀνωφέλῃτα φιτῦει τέκνα, 645
 τί τόνδ' ἂν εἰποῖς ἄλλο πλὴν αὐτῶ πόνους
 φύσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
 μὴ νῦν ποτ', ὦ παῖ, φρένας ὑφ' ἡδονῆς δαμείς
 γυναϊκὸς οὐνεκ' ἐκβάλλης, εἰδὼς ὅτι 650
 ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται,
 γυνὴ κακῆ ἔυνεννος ἐν δόμοις. τί γὰρ
 γένοιτ' ἂν ἔλκος μείζον ἢ φίλος κακός;
 ἀλλὰ πτύσας ὡσεὶ τε δυσμενῆ μέθης
 τὴν παῖδ' ἐν Αἴδου τήνδε νυμφεύει τινί. 655
 ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ
 πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
 ψευδῆ γ' ἔμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
 ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφρμνεῖται Δία
 ἔυναμον· εἰ γὰρ δὴ τὰ γ' ἔγγενῆ φύσει 660
 ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους.
 ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
 χρηστός, φανεῖται κὰν πόλει δίκαιος ὢν.
 ὅστις δ' ὑπερβᾶς ἢ νόμους βιάζεται,
 ἢ τοῦπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ, 665
 οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἔξ ἐμοῦ τυχεῖν.
 ἀλλ' ὄν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν
 καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τάναντία.
 καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοῖην ἐγὼ
 καλῶς μὲν ἄρχειν, εὐ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν, 670
 δορὸς τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον
 μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην.
 ἀναρχίας δὲ μείζον οὐκ ἔστιν κακόν.

628. *ἄρ'] ἄρ' Post ἀχνύμενος sequitur sepa-
 rato versu τῆς μελλογάμου νόμφης, quod delevit Tri-
 clinius. 630. ἀπάτης D.] ἀπάτας λεχέων] λέ-
 χεων 632. ἄρα] ἄρα pr. 633. λυσσαίνων] γρ.
 θυμαίνων ab S. 635. *μοι] μου 637. ἀξιώσεται
 Musgravius] ἀξίως ἔσται 638. *μείζον] μείζων
 640. *ὀπισθεν] ὀπίθεν 643. *ἀνταμύνωνται] ἀντα-
 μύνονται 645. φιτῦει Brunckius] φυτεύει 646.
 *αὐτῶ] αὐτῶι πόνους] γρ. πέδας ab S. quod ex-
 plicatur in scholio. 648. φρένας D.] τὰς φρένας
 δαμείς addidit D. 650. *γίγνεται] γίνετα

656. *πάσης] πάσας 658. ταῦτ'] ταῦθ', τ' a m.
 ant. 659. τὰ γ' Erfurdtius] τὰ τ' ἔγγενῆ] ἐν-
 γενῆ pr. Superscr. συγγενῆ. 664. τοῖς κρατύνου-
 σιν νοεῖ pr. τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ non ab S, sed, ut
 videtur, a m. aliquanto recentiore. 670. στήσειε]
 Alterum -ε ab S additum. 672. δὲ] γὰρ superscr.
 ab S.

αὐτὴ πόλεις ὄλλυσιν, ἦδ' ἀναστάτους
 οἴκους τίθησιν· ἦδε συμμάχου δορὸς
 τροπὰς καταρρήγνυσι· τῶν δ' ὀρθουμένων 675
 σῶζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία.
 οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
 κοῦτοι γυναϊκὸς οὐδαμῶς ἡσηστέα.
 κρείσσον γὰρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἄνδρὸς ἐκπεσεῖν,
 κοῦκ ἂν γυναϊκῶν ἦσσονας καλοῖμεθ' ἄν. 680
 ΧΟ. ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμεθα,
 λέγειν φρονούντως ὢν λέγεις δοκεῖς πέρι.
 Αἰ. πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
 πάντων ὅσ' ἐστὶ κτημάτων ὑπέρτατον.
 ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε 685
 οὐτ' ἂν δυναίμην μὴτ' ἐπιστάμην λέγειν·
 γένοιτο μὲντᾶν χἀτέρῳ καλῶς ἔχον.
 σοῦ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
 λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.
 τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ 690
 λόγους τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρπει κλύων·
 ἔμοι δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
 τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις,
 πασῶν γυναϊκῶν ὡς ἀναξιώτατῃ
 κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει, 695
 ἦτις τὸν αὐτῆς ἀτάδελλον ἐν φρονάϊς
 πεπτῶτ' ἀθαπτον μὴθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν
 εἷσ' ὀλέσθαι μὴθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος,
 οὐχ ἦδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
 τοιάδ' ἐρεμνῆ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις. 700
 ἔμοι δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτήμα τιμώτερον.
 τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
 ἀγαλμα μείζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρὶ;
 μὴ νυν ἐν ἦθος μόνον ἐν σαυτῷ φέροι, 705
 ὡς φῆς σὺ, κοῦδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
 ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
 ἢ γλῶσσαν, ἦν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
 οὔτοι διαπυχθέντες ὠφθησαν κενοί.
 ἀλλ' ἄνδρα, κεῖ τις ἢ σοφός, τὸ μανθάνειν 710
 πόλλ' αἰσχροὺν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.
 ὄρας παρὰ βρείθοισι χεῖμαρροις ὅσα
 δένδρων ὑπέικει, κλῶνας ὡς ἐκσῶζεται,

τ'
 673. *πόλεις] πόλις θ, τ' ab S. 673. 674. ἦδ'
 — ἦδε] ἦδ' et ἦδε, quae frequens in hoc codice
 aliisque aliorum scriptorum libris pronomins scri-
 ptura est. 674. συμμάχου Reiskius] συμμαχίη (σὺν
 μάχη in apographis). 676. *πειθαρχία] πιθαρχία
 681. *κεκλέμεθα] κεκλήμεθα 684. *ὅσ' ὅσος'
 κτ
 κτημάτων] χρημάτων, κτ a m. pr. 685. *λέ-
 γεις] λέγησ 688. σοῦ] ἰ (i. e. σοὶ) superscr. a m.
 pr. In marg. γρ. σὺ δ' οὐ πέφυκας ab S. 691.
 Post hunc versum unius versus defectum indicavit
 D. 694. *ἀναξιώτατῃ] ἀν ἀξιώτατῃ 696. *αὐ-
 τῆς] αὐτῆς 697. *ὠμηστῶν] ὠμίστων κυνῶν]
 γρ. λύκων ab S. 698. *μὴθ' ἢ μὴδ' 699. *τι-
 μῆς] τιμαῖς γρ. καὶ στήλης ab S. 701. ἔμοι]
 ἰ
 ἐμοῦ, ἰ ab alia m. εὐτυχῶς] εὐτυχῶ pr. σ addi-
 dit S. 705. μὴ νυν D.] μὴ νῦν 706. ἄλλο] ἄλλ',
 w
 o pr., literis o et w, quae superscriptae sunt, erasis.
 *ἔχειν] ἔχει 710. *ἦ] εἰ 711. ἄγαν] γαν in
 litura literarum μανθάν, quas librarius scripserat ad
 v. 710. aberrans. 712. *παρὰ βρείθοισι] παραρρεί-
 θροισι

αὐτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατὴ πόδα	715	ἄγετε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα	760
τεῖνας ὑπέκειε μὴδὲν, ὕπτιος κάτω		παρόντι θνήσκη πλησία τῷ νυμφίῳ.	
στρέφας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.		οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξης ποτέ,	AI.
ἀλλ' εἶκε καὶ θυμῷ μετάστασιν δίδου.		οὐθ' ἦδ' ὀλεῖται πλησία, σύ τ' οὐδαμὰ,	
γνώμη γὰρ εἴ τις κάπ' ἐμοῦ νεωτέρου		τοῦμόν προσόψει κράτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων,	
πρόσεστι, φῆμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ	720	ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαῖνη Ξυνών.	765
φῶνα τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·		XO. ἀνὴρ, ἀναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·	
εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτη βέπειν,		νοὺς δ' ἐστὶ τηλικούτος ἀλγῆσας βαρὺς.	
καὶ τῶν λεγόντων εὐ καλὸν τὸ μαθηάνειν.		KP. δράτω, φρονεῖτω μείζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών·	
XO. ἀναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,		τῷ δ' οὖν κόρα τῷδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.	
μαθεῖν, σέ τ' αὐ τοῦδ'· εὐ γὰρ εἰρηται διπλῆ.	725	XO. ἄμφω γὰρ αὐτῷ καὶ κατακτείνειαι νοεῖς;	770
KP. οἱ τηλοκοῖδε καὶ διδαζόμεσθα δὴ		KP. οὐ τὴν γε μὴ θυγοῦσαν· εὐ γὰρ οὖν λέγεις.	
φρονεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλοκοῦδε τὴν φύσιν;		XO. μόρω δὲ ποίω καὶ σφε βουλεύει κτανεῖν;	
AI. μὴδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,		KP. ἄγων ἔρημος ἐνθ' ἂν ἡ βροτῶν στίβος	
οὐ τὸν χρόνον χρὴ μάλλον ἢ τάρτα σκοπεῖν.		κρύψω πετρώδει Ζῶσαν ἐν κατώρυχι,	
KP. ἔρρον γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν;	730	φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθεῖς,	775
AI. οὐδ' ἂν κελεύομαι· εὐσεβεῖν ἐς τοὺς κακοὺς.		ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγη πόλις.	
KP. οὐχ ἦδε γὰρ τοιαῦδ' ἐπιληπτὰ νόσω;		κάκει τὸν Ἄϊδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,	
AI. οὐ φησι Θήβης τῆσδ' ὀμόπολις λεώς.		αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,	
KP. πόλις γὰρ ἡμῖν ἀμὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;		ἢ γινώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι	
AI. ὄρας τὸδ' ὡς εἰρηκας ὡς ἄγαν νέος;	735	πόνος περισσός ἐστι τᾶν Ἄϊδου σέβειν.	780
KP. ἄλλω γὰρ ἢ μοι χρὴ με τῆσδ' ἄρχειν χθονός;		XO. Ἔρωσ ἀνίκατε μάχαν,	
AI. πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἦτις ἀνδρὸς ἔσθ' ἐνός.		Ἔρωσ, ὃς ἐν τ' ἀνδράσι πίπτεις,	
KP. οὐ τοῦ κρατοῦντος καὶ πόλις νομιζέται;		ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς	
AI. καλῶς ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.		νεάνιδος ἐννυχεύεις,	
KP. ὅδ', ὡς εἶοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ.	740	φοιτᾶς θ' ὑπερπόντιος ἐν τ' ἄγρονόμοις αὐλαῖς,	785
AI. εἴπερ γυνὴ σὺ· σοῦ γὰρ οὖν προκῆδομαι.		καὶ σ' οὐτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς	
KP. ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί.		οὐθ' ἀμερίων ἐπ' ἀνθρώπων, ὃ δ' ἔχων μέμνηεν.	
AI. οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἔξαμαρτάνονθ' ὄρω.		σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους	791
KP. ἀμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;		φρένας παρασπᾶς ἐπὶ λύβῃ·	
AI. οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν.	745	σὺ καὶ τότε νεῖκος ἀνδρῶν	
KP. ὦ μιαρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.		Ξύναιμον ἔχεις ταραξᾶς·	
AI. οὐ τὰν ἔλοις ἦσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.		νικᾷ δ' ἐναργῆς βλεφάρων ἱμερος εὐλέκτρον	795
KP. ὃ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὄδε.		νύμφας, τῶν μεγάλων ἐκτὸς ὀμιλῶν	
AI. καὶ σοῦ γε κάμου, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.		θεσμῶν· ἄμαχος γὰρ ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα.	800
KP. ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι Ζῶσαν γαμεῖς.	750	νῦν δ' ἦδη γῶ καυτὸς θεσμῶν	
AI. ἦδ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά.		ἔσω φέρομαι τὰδ' ὄρων, ἴσχειν δ'	
KP. ἢ κάπατειλῶν ὡδ' ἐπεξέρχει θρασύς;		οὐκέτι πηγὰς δύναιμαι δακρύων,	
AI. τίς δ' ἐστ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;		τὸν παρκοῖταν θθ' ὄρω θάλαμον	
KP. κλάων φρενώσεις, ὦν φρενῶν αὐτὸς κενός.		τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν.	805
AI. εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἂν σ' οὐκ εὐ φρονεῖν.	755	AN. ὄρατ' ἔμ', ὦ γὰς πατρίας πολῖται,	
KP. γυναικὸς ὦν δούλευμα μὴ κῶτιλλέ με.		781—790. = 791—800.	
AI. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μὴδὲν κλύειν;		806—816. = 823—833.	
KP. ἄληθες; ἀλλ' οὐ τόνδ' Ὀλυμπον, ἴσθ' ὅτι,			
χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ.			

715. αὐτως] In οὕτως radendo mutatum.

οσ η
 ὅστις ἐγκρατῆ] εἴτις ἐγκρατεῖ, οσ et η a m. pr.
 718. καὶ θυμῷ D.] θυμῶι καὶ 721. *πλέων] πλέω
 725. διπλῆ Hermannus] διπλάι 726. οἶ] οἱ sine
 accentu, superscripto a m. pr. ἦ (sic, non ἦ), quod
 supra praecedens διπλάι scribi debebat. *τηλι-
 κοῖδε] τηλοκοῖδε 731. ἐς D.] εἰς 734. *ἀμὲ] ἄ
 με 735. τὸδ'] o a m. ant. in a mutatum. *ἦ
 μοι χρὴ] ἢ μοι χρὴ με Dobraeus] γε 737. οὐκ
 ἔσθ'] οὐκ ἔθ' Reiskius. 739. καλῶς ἐρήμης γ']
 καλῶς γ' ἐρήμης Blaydesius. Post καλῶς punctum
 est in codice. 747. οὐ τὰν Elmsleius] οὐκ ἂν
 748. *ὃ γοῦν] ὄγ' οὖν 751. ἦδ' οὖν] ἦδ' οὖν in
 textu et in lemmate scholii, non ἦ δ' οὖν. 752.
 ἢ κάπατειλῶν] .. ππειλῶν cum trium literarum li-
 tura. ἢ κάπατειλῶν a m. antiqua. 754. κλάων D.]
 κλαίων 757. *κλύειν] λέγειν 758. *ἀληθες] ἀλη-
 θές, etsi alibi ἀληθες. 759. ἐπι] ἔτι Dobraeus.
 δεννάσεις] δ' ἐννάσεις, δ' ab S posito pro alia li-
 tera, quae λ fuisse videtur. δ' ἐννάζων pro δεννά-
 ζων Ai. 243.

SOPHOCLES.

760. *ἄγετε] ἄγαγε 761. *θνήσκη] θνησκει
 ε εἰσ
 763. *οὐδαμὰ] οὐδαμᾶ 765. *μαῖνη] μαίνησι,
 e et εἰσ a m. antiqua superscriptis et σ post νη
 σ
 eraso. Ξυνών] Ξυνών, σ a m. pr. 767. βαρὺς in
 litura pro βραχύς 769. τῷ δ' — τῷδ' D.] τὰ δ'
 (codex τὰδ') — τὰδ'. 770. αὐτῷ D.] αὐτᾶ
 *κατακτείνειαι] κατακτεῖναι 771. τὴν γε — λέγεις]
 γ οἱ
 τὴν δε — λέγεις, γ et οἱ a m. pr. 774. πετρώδει]
 εἰ
 πετρώδη, εἰ a m. pr. 775. ὡς ἄγος μόνον προ-
 θεῖς, | ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγη πόλις] ὡς ἄγος
 φρέγειν μόνον | προθεῖς, ὅπως μίασμ' ὑπεκφύγη πό-
 λις D. 780. Hunc versum in margine addidit m.
 pr. 782. ὃς ἐν τ' ἀνδράσι D. (praecedente Blayde-
 sio, qui ὃς εἰν ἀνδράσι coniecit)] ὅστ' (literis σ
 uno ductu scriptis) ἐν (ὃς ἐν in apographis) κτήμασι
 785. θ' D.] δ'. Verba φοιτᾶς τε respondent
 superioribus ὃς ἐν τ' ἀνδράσι πίπτεις, i. e. ὃς ἀν-
 δράσι τ' ἐπιπίπτεις. 786. τ' ἄγρονόμοις] πατρονό-
 μοισ pr. 797. ἐκτὸς ὀμιλῶν D.] πάρεδρος (ὄρ in
 litura literarum γγ) ἐν ἀρχαῖς

- στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος
 λεύσουσαν ἀελίου,
 κοῦποτ' αὐθις· ἀλλὰ μ' ὁ παγκοίτας Ἄιδας ζώ-
 τάν Ἀχέροντος [σαν ἄγει 810
 ἄκταν, οὐθ' ὑμεναίων
 ἔγκληρον, οὐτ' ἐπινύμφειός πῶ μέ τις ὕμνος 815
 ὕμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.
- XO. οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'
 ἐς τόδ' ἀπέρχει κέυθος νεκύων,
 οὔτε φθινάσιν πληγείσα νόσοις
 οὔτε Ξιφείων ἐπίχειρα λαχούσ', 820
 ἀλλ' αὐτόνομος ζῶσα μόνη δὴ
 θνητῶν Ἄϊδην καταβήσει.
- AN. ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
 τὰν Φρυγίαν Ξέναν 825
 Ταντάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ,
 τὰν κισσὸς ὡς ἀτενῆς
 πετραία βλάστα δάμασεν, καὶ νιν ὄμβροι τακο-
 ῶς φάτις ἀνδρῶν, [μέναν, 830
 χιών τ' οὐδαμὰ λείπει,
 τέγγει δ' ὑπ' ὄφρῳσι παγκλαύτοις δειράδας· ἄ με
 δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει.
- XO. ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννῆς,
 ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς. 835
 καίτοι φθιμένῳ τοῖς ἰσοθέοις
 σύγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκούσαι.
- AN. οἴμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρίων, 838
 οὐκ οἰχομέναν ὕβριζεις,
 ἀλλ' ἐπίφαντον;
 ὦ πόλις, ὦ πόλεως
 πολυκτῆμονες ἄνδρες·
 ἰὼ Διρκαῖαι κρήναι Θήβας τ'
 εὐαρμάτου ἄλσος, ἔμπας 845
 ἔνυμάρτυρας ὕμ' ἐπικτῶμαι,
 οἶα φίλων ἄκλαυτος, οἷοις νόμοις [νίου·
 πρὸς ἔρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποται-
 ἰὼ δύστανος, 850
 μέτοικος οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν. 852
 τὰν νεάταν ὁδὸν
 838—856. = 857—875.
851. οὐτ' ἐν βροτοῖσιν οὐτ' ἐν νεκροῖσιν
810. παγκοίτας] πάγκοινος Blaydesius. 814.
 ἐπινύμφειος D.] ἐπινυμφίδιος. Scholiasta, qui ad-
 scripsit λείπει θύρας ἢ κοίτας, videtur ἐπὶ νυμφι-
 δίοις legisse. 822. θνητῶν Ἄϊδην D.] θνατῶν ἄϊ-
 δαν. 828. ὄμβροι Musgravius] ὄμβρωι 830. *οὐ-
 δαμὰ] οὐδαμῶι 831. *τέγγει] τάκει δ' Bothius] θ'
 *παγκλαύτοις] παγκλαύτους 834. θεογεννῆς]
 θειοτέρου γένους τυγχάνουσα explicat scholiasta: unde
 θειογενῆς Wieselerus. 835. *θνητογενεῖς] θνητο-
 γενεῖς 836. φθιμένῳ] φθιμένα, w a m. pr. Verba
 μέγ' ἀκούσαι, post φθιμένῳ lecta, post λαχεῖν trans-
 posuit Hermannus. Versum post λαχεῖν in codice
 lectum ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν omisit Aldus cum
 apographo Paris. 2712. 836. τοῖς ἰσοθέοις] τοῖσι
 θεοῖσιν Nauckius. 837. σύγκληρα Schaeferus] ἔγ-
 κληρα 840. οἰχομέναν Martinus] ὀλομέναν
 844. *κρήναι] καὶ κρήναι 846. *ὕμ'] ὕμ'
 ἐπικτῶμαι] γρ. ἐπιβῶμαι ab S. 847. *οἶα] οἶα
 οἷοις Triclinius] οἷοισιν 848. ἔρμα] ἔργμα, i.
 e. ἔρμα, quod ἔρμα scriptum restituit Hermannus.
 849. ποταινίου] ποτ' αἰνείου, i superscripto a m. pr.
 851. Versum spurium, quo lacunam explevit in-
 terpolator, οὐτ' ἐν βροτοῖσιν οὐτ' ἐν νεκροῖσιν, dele-
 vit D.
- XO. προβάσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους
 ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον
 προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολύν. 855
 πατρίων δ' ἐκτίνεις τιν' ἄθλον.
- AN. ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἔμοι μερίμνας,
 πατὴρ τριπόλιστον οἶτον
 τοῦ τε πρόπαντος
 ἀμετέρου πότμου 860
 κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.
 ἰὼ ματρῶναι λέκτρων ἄται
 κοιμήματά τ' αὐτογέννητ'
 ἀμῶ πατρὶ δυσμόρου ματρὸς, 865
 οἷων ἐγὼ ποθ' ἄ ταλαίφρων ἔφυν·
 πρὸς οὐς ἀραῖος ἄγαμος ἄδ' ἐγὼ μέτοικος ἔρ-
 ἰὼ δυσπότημων [χομαι. 870
 κασίγνητε γάμων κυρήσας,
 θανῶν ἔτ' οὔσαν κατήναρές με.
- XO. σέβειν μὲν εὐσεβεῖά τις,
 κράτος δ' ὅτῳ κράτος μέλει
 παραβατὸν οὐδαμῆ πέλει,
 σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὄργα. 875
- AN. ἄκλαυτος, ἀφίλος, ἀνυμέναιος ἔρχομαι
 τὰν πυμάταν ὁδόν· οὐκέτι μοι τόδε
 λαμπάδος ἱρὸν ὄμμα
 θέμις ὄραν ταλαίνα· 880
 τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον
 οὐδεὶς φίλων στενάζει.
- KP. ἄρ' ἴστ', αἰοῖδας καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν,
 ὡς οὐδ' ἂν εἰς παῦσαιτ' ἂν, εἰ χρεῖη λέγειν;
 οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα, καὶ κατηρεφεῖ 885
 τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἶρηκ' ἐγὼ,
 ἄφετε μόνην ἔρημον, εἴτε χρῆ θανεῖν
 εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύειν στέγη;
 ἡμεῖς γὰρ ἀγνοῖ τοῦπι τήνδε τὴν κόρη·
 μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται. 890
- AN. ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφῆς
 οἰκησις ἀείφρurous, οἱ πορεύομαι
 πρὸς τοὺς ἑμαυτῆς, ὦν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
 πλείστον δέδεκται Περσέφασσ' ὀλωλότων·
 ὦν λιοσθία ἴγῳ καὶ κάκιστα δὴ μακρῶ
 895
 κάτεμι, πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
 ἔλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
 φίλη μὲν ἤξειν πατρὶ, προσφιλιῆς δὲ σοί,
 μήτηρ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα.
 [ἔπειθ' ἠθόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ 900
855. πολύν (*πολύ)] πάλιν D. 856. *ἐκτίνεις]
 ἐκτείνεις. ἐκτελεῖς Donaldsonus. 858. τριπόλιστον]
 τριπόλητον D. οἶτον Brunckius] οἶκτον. Litera
 κ in apographo uno erasa. τριπάλαστον οἶτον con-
 iecerat Reiskius. 863. *ματρῶναι] πατρώια
 864. *κοιμήματά τ'] κοιμήματ' αὐτογέννητ' Tur-
 nebus] αὐτογέννητ' 865. ἀμῶ Triclinius] ἐμῶι
 *δυσμόρου (ut scholiasta)] δυσμόρωι 869. *ἰὼ]
 ἰὼ ἰὼ 874. *οὐδαμῆ] οὐδαμῶι 876.—882. Ver-
 sus sic divisi, ἀκλαυτος—τάνδ' ἔτοιμαν—μοι τόδε—μα
 θέμις—μὸν πότμον—στενάζει. 876. ἔρχομαι τὰν
 πυμάταν (τάνδε πυμάταν coniecerat Reiskius) ὁδόν
 D.] ταλαίφρων ἄγομαι τάνδ' ἔτοιμαν ὁδόν 879.
 ἱρὸν D.] ἱερὸν 880. ταλαίνα] τάλαινα pr. ταλαίνα
 sec. ταλαίνα tert. 884. χρεῖη Dawesius] χρεῖ' ἢ
 885. *ἄξεθ'] ἄξεσθ' 887. *ἄφετε] ἀφεῖτε
 χρῆ D.] χρῆ 893. νεκροῖς] v ab S additum.
 894. *Περσέφασσ'] φερσέφασσ', σ post p ex p facto.
 895. *λιοσθία ἴγῳ] λιοσθί' ἴγῳ, accentu super
 oi eraso. 900. Versus 900.—928. qui ab interpola-
 tore vetere in locum aliorum, quos scripserat Sopho-
 cles, illati esse videntur, seclisit D.: versus 905—
 913 notaverat Iacobus.

ἔλουσα κάκωσμησα κάπιτυμβίους
 χόας ἔδωκα· νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
 δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρνυμαι.
 καίτοι σ' ἐγὼ τίμησα τοῖς φρονούσιν εὖ.
 οὐ γάρ ποτ' οὐτ' ἂν εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν 905
 οὐτ', εἰ πόσις μοι καθανῶν ἐτήκετο,
 βία πολιτῶν τόνδ' ἂν ἠρόμην πόνον.
 τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
 πόσις μὲν ἂν μοι καθανόντος ἄλλος ἦν,
 καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτὸς, εἰ τοῦδ' ἠμπλακον, 910
 μητρὸς δ' ἐν "Αἴδου καὶ πατρὸς κεκευθότιον
 οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.
 τοιῶδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ
 νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἁμαρτάνειν
 καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὧ κασίγνητον κᾶρα. 915
 καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαβῶν
 ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
 μέρος λαχούσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
 ἀλλ' ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἢ δύσμορος
 Ζῶσ' ἐς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς· 920
 ποῖαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
 τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοῦς ἔτι
 βλέπειν; τίν' αὐδᾶν ἔυμαχων; ἐπεὶ γε δὴ
 τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην.
 ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδ' ἔστιν ἐν θεοῖς καλά, 925
 παθόντες ἂν ἔγγυνοιμεν ἠμαρτηκότες·
 εἰ δ' οἷδ' ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
 πάθοιεν ἢ καὶ δρώσιν ἐκδίκως ἐμέ.]
 XO. ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων ῥίπαι
 τήνδ' ἐπέχουσιν. 930
 KP. τοιγάρτοι καὶ τοῖσιν ἄρουσιν
 κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτήτος ὕπερ.
 AN. οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
 τοῦπος ἀφίκται.
 XO. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι
 μὴ οὐ τάδε ταύτη κατακυροῦσθαι.
 AN. ὧ γῆς Θήβης ἄστῃ πατρῶον
 καὶ θεοὶ προγενεῖς,
 ἄγομαι δὴ κοῦκέτι μέλλω.
 λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαί,
 οἷα πρὸς οἴων ἀνδρῶν πάσχω,
 τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα. 940
 XO. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
 ἀλλάξει δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς· 945
 κρυπτομένα δ' ἐν τυμβῆρει θαλάμῳ κατεζεύχθη·
 καίτοι καὶ γενεᾷ τίμιος, ὦ παῖ παῖ,
 καὶ Ζηγὸς ταμιεῦσκε γονὰς χρυσορύτους. 950
 944—954. = 955—965.

941. τὴν βασιλίδα μούνην λοιπήν

904. τίμησα sine coronide, quam addidit Brun-
 ckius. 907. *ἂν ἠρόμην] ἀνηρόμην 912. βλά-
 στοι ex Aristot. Rhet. 3, 16.] βλαστοῖ 917. *οὔτε
 τοῦ] οὔτε τοῦ, circumflexo eraso. οὔτε πω Schnei-
 dewinus. 918. *παιδείου] παιδίου 920. ἐς D.]
 εἰς *θανόντων — κατασκαφάς] θανάτων — κατα-
 σφαγὰς 927. πλείω] μείω Nauckius. 928. ἐκδί-
 κως] ἐνδίκως, κ ab S. 929. ἀνέμων ῥίπαι | τήνδ'
 ἐπέχουσιν D.] ἀνέμων αὐταὶ | ψυχῆς ῥίπαι τήνδε
 γ' ἔχουσιν 931. καὶ D.] τούτων *τοῖσιν] τοῖς
 935. *XO.] KP. Utrius sint ambigit scholiasta.
 939. *δὴ] δὴ γάρ 941. τὴν βασιλίδα μούνην
 λοιπήν] Verum spurium eiecit D. 943. εὐσεβίαν
 Triclinius] εὐσέβειαν 949. καὶ post καίτοι addidit
 Hermannus. 950. χρυσορύτους Triclinius] χρυσορ-
 ρύτους

ἀλλ' ἂ μοιριδία τις δύνασις δεινὰ·
 οὐτ' ἂν νιν ὄλβος οὐτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ
 κελαινὰ νᾶες ἐκφύγοιεν. [ἀλίκτυποι
 Ζεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος, 955
 Ἰδωινῶν βασιλεὺς, κερτομίους ὄργαις
 ἐκ Διονύσου πετρώδει κατάφαρκτος ἐν δεσμῷ.
 οὕτω τὰς μανίας δεινὸν ἀποστάζει
 ἀνθηρόν τε μένος. κείνος ἐπέγνω μανίας 960
 ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίους γλώσσαις.
 παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναικῆς εὐϊὸν τε πῦρ,
 φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας. 965
 παρὰ δὲ Κυανεᾶν σπιλάδων διδύμας ἄλως
 ἀκταὶ Βοσπόρια ἰδ' ὁ Θρηκῶν ἄξενος
 Σαλμυδησός, ἴν' ἀρχίπτολις Ἄρης 970
 δισσοῖσι Φινείδαις
 εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος
 ἀραχθὲν ἔξ ἀγρίας δάμαρτος
 ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις
 ἄτερθ' ἐρχέων, ὕφ' αἵματῆραῖς 975
 χεῖρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν.
 κατὰ δὲ τακόμενοι μέλει μελέαν πάθαν 977
 κλαῖον, ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν·
 ἂ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
 ἄντασ' Ἐρεχθειδᾶν,
 τηλεπόροις δ' ἐν ἀντροῖς
 τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῶιας
 Βορεᾶς ἄμππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου 985
 θεῶν παῖς· ἀλλὰ κάπ' ἐκείνα
 Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ὦ παῖ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Θήβης ἀνακτες, ἤκομεν κοινήν ὁδὸν
 δὴ ἔξ ἐνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
 αὐτὴ κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει. 990
 KP. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιὲ Τειρεσία, νέον;
 TE. ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.
 KP. οὐκ οὐκ ἄραρος γε σὴς ἀπεστάτου φρενός.
 TE. τοιγάρ δι' ὀρθῆς τήνδ' ἐναυκλήρεις πόλιν.
 KP. ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα. 995
 TE. φρόνει βεβῶς αὐ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
 KP. τί δ' ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.
 TE. γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.

966—976. = 977—987.

951. *ἀλλ' ἂ] ἀλλὰ 952. ὄλβος Erfurditius]
 ὄμβρος 955. ὀξύχολος Scaliger] ὀξύχολως. ὀξύλο-
 χως pr. 959. τὰς] τὰς pr. 960. τε] τι Brunckius.
 862. γλώσσαις] γλώσσας Reiskius. Genitivum
 annotationi scholiastae intulit Elmsleius, τὸ ἔξῃς,
 κείνος ἐπέγνω τὸν θεὸν κερτομίους γλώσσης μανίας
 αἰς
 ψαύων. Nam in codice est γλώσσαις μανίας
 965. *φιλαύλους τ'] τ' om. 866. Κυανεᾶν σπιλάδων
 Wieselerus in dissertatione Gottingae a. 1857. edita]
 κυανέων πελάγεων (hoc accentu codex, non πελα-
 γέων) πετρῶν 967. ἰδ' Triclinius] ἠδ' ἄξενος
 addidit Boeckh. 970. *Σαλμυδησός] σαλμυδισσός
 ἴν'] ὄν superser. ab S. Utrumque explicat scho-
 liasta. *ἀρχίπτολις] ἀρχίπολις 973. ἀραχθὲν
 Wunderus] τυφλωθέν 975. ἄτερθ' Hermannus]
 ἀραχθέν 980. κλαῖον D.] κλαῖον *ματρὸς] πα-
 τρὸς 981. ἀρχαιογόνων] Huic versui, si in strophā
 v. 970. recte legitur Σαλμυδησός, ἴν' ἀρχίπτολις Ἄρης,
 una deest syllaba, fortasse sic restituenda ut ἀρ-
 χαιογόνων — Ἐρεχθειδᾶν in ἀρχαιογόνοιο — Ἐρεχθειδα
 mutetur. 982. ἄντασ'] αὐχασ' D. 984. θυέλλαι-
 σιν D.] θυέλλησιν 994. τήνδ' ἐναυκλήρεις Valcke-
 narius ad Eurip. Phoen. p. 321.] τήνδε ναυκληρεῖς
 998. *σημεῖα τῆς ἐμῆς] τῆς ἐμῆς σημεῖα

<p>ἐς γὰρ παλαιὸν θάκον ὄρνιθοσκόπον ἴζων, ἴν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμὴν, ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγον ὄρνιθων, κακῶ κλάζοντας οἴστρω καὶ βεβαρβαρωμένῳ καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς ἔγνων· πτερῶν γὰρ βοῖβδος οὐκ ἀσημος ἦν. εὐθύς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγευόμην βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῶ μυθῶσα κηκίς μηρίων ἐτήκετο κάτυφε κἀνέπτυε, καὶ μετάρσιοι χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρνεῖς μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελής. τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα φθίνοντ' ἀσήμων ὄργιων μαντεύματα. ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμῶν, ἄλλοις δ' ἐγὼ. καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεὶ πόλις. βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάρα τε παντελεῖς πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίου γόνου. κᾶτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα, οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοᾶς, ἀνδροφθόρου βεβρωτῆς αἵματος λίπος. ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ τοῖς πᾶσι λοιπὸν ἔστι τοῦξαρτάνειν· ἐπεὶ δ' ἀμάρτη, κείνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνὴρ ἄβουλος οὐδ' ἀνόβος, ὅστις ἐς καλὸν πεσὼν ἀκῆται μὴδ' ἀκίνητος πέλη. αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὄφλισκάνει. ἀλλ' εἴκε τῷ θανόντι, μὴδ' ὀλωλότα κέντει. τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; εὐ σοὶ φρονήσας εὐ λέγω· τὸ μανθάνειν δ' ἠδιστον εὐ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι. ΚΡ. ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κούδὲ μαντικῆς ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι, τῶν δ' ὑπαὶ γένους ἔξημπόλημαι κάμπεφόρτισμαί πάλαι. κερδαίνετ', ἐμπολάτε τὰπὸ Σάρδεων ἠλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν χρυσόν· τάφω δ' ἐκείνον οὐχὶ κρύψετε, οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς ἀετοὶ βορᾶν φέρειν νιν ἀρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους, οὐδ' ὡς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ θάπτειν παρήσω κείνον· εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι θεοὺς μαιίνειν οὕτως ἀνθρώπων σθένει. πίπτουσι δ', ὦ γεραῖε Τειρεσία, βροτῶν χοὶ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἴσχυρ', ὅταν λόγους αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν. ΤΕ. φεῦ. ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἄρα φράζεται,</p>	<p>ΚΡ. τί χρήμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινον λέγεις; ΤΕ. ὅσω κράτιστον κτημάτων εὐβουλία; ΚΡ. ὅσω περ, οἶμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη. ΤΕ. ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυσ. ΚΡ. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς. ΤΕ. καὶ μὴν λέγεις ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων. ΚΡ. τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος. ΤΕ. τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκερδίαν φιλεῖ. ΚΡ. ἄρ' οἶσθα ταχοῦς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων; ΤΕ. οἶδ'· ἔξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν. ΚΡ. σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τὰδικεῖν φιλῶν. ΤΕ. ὄρσεις με τὰκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι. ΚΡ. κίνει, μόνον δὲ μὴ ἔπι κέρδεσιν λέγων. ΤΕ. οὕτω γὰρ ἦδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος; ΚΡ. ὡς μὴ ἴμπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα. ΤΕ. ἀλλ' εὐ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι τρόχους ἀμλλητήρας ἡλίου τελῶν, ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοῦς ἔσει, ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλῶν κάτω, ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατώκισας, ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὐ θεῶν ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν. ὦν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε. τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι λοχῶσιν Ἄιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες, ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς. καὶ ταῦτ' ἄθρησον εἰ κατηργυρωμένος λέγω. φανεῖ γὰρ, οὐ μακροῦ χρόνου τριβῆ, ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα. τοιαῦτά σου, λυπεῖς γὰρ, ὥστε τοξότης ἀφήκα θυμῶ καρδίας τοξεύματα βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ. ὦ παῖ, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφή καὶ γνῶ τρέφειν τὴν γλώσσαν ἡσυχωτέραν τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ὦν νῦν φέ- ΧΟ. ἀνὴρ, ἀναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας. [ρει. 1090 ἐπιστάμεσθα δ', ἔξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα, μὴ πῶ ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακείν. ΚΡ. ἔγνωκα καυτὸς καὶ ταρασσομαί φρένας· τό τ' εἰκαθεῖν γὰρ δεινὸν, ἀντιστάντα δὲ 1080. ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις ὄσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγγισαν ἢ θῆρες, ἢ τις πτηνὸς οἰωνὸς, φέρων 1083. ἀνόσιον ὄσμην ἐστιούχον ἐς πόλιν. 1056. τὸ δ' ἐκ] τὸ δὲ γε Bischoffius. *αἰ- οὐ. σχροκερδίαν] αἰσχροκέρδειαν 1064. πολλασ, οὐ α m. pr. 1065. τρόχους Erfurdlius] τροχούς ω 1068. βαλῶν] βάλλειν, ω a m. pr. 1069. κατώκισας] *κατοικίας: quod probari potest deleto, ut Bothius fe- cit, τ'. 1080—1083. Versus spurios quattuor eiecit Wunderus. 1080. ἐχθραὶ] ἐχθρα Reiskius. 1081. καθήγγισαν] καθήγγισαν corrigit Burtonus, vi- derique potest legisse scholiasta, qui μετὰ ἄγους ἐκόμισαν interpretatur, et Hesychius, si ex hoc loco execerpta sit glossa eius, καθαρῶσι: συντελέσω, καὶ καθερώσω. παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπὶ τοῦ μαιίνειν τέτακται. 1089. *γλώσσαν] γλώτταν 1090. ὦν Brunckius] ἢ 1092. *ἐπιστάμεσθα] τ ἐπιστάμεθα 1096. δε, τ a m. pr. εἰκαθεῖν Elms- leius] εἰκάθειν</p>
---	---

999. ἐς D.] εἰς 1015. ταῦτα inter versus in-
sertum a m. pr. 1016. ἡμῖν] ἰ ex ei factum.
1019. Ante λιτὰς duae literae erasae. 1021. εὐσή-
μους] Post εὐ duae literae erasae. 1025. *οὐκέτ'
ἔστ'] οὐκ ἔστ' 1027. ἀκῆται Wunderus] ἀκείται
η
*ἀκίνητος] ἀίνητος πέλη] πέλει, η a m. pr.
1035. ὑμῖν] ὑμῖν τῶν δ' ὑπαὶ γένους] τῶν δὲ
κ
συγγενῶν ὑπο D. 1036. κάμπεφόρτισμαί, κ ab S,
vel m. antiquiore. 1037. τὰπὸ Σάρδεων Blayde-
δὸν
sius] τα (ὄν a m. pr.) προσάρδεων, pariterque in
lemmate scholii. 1040. *οὐδ' εἰ] οὐ δὴ ἀετοὶ
D.] ἀετοὶ 1042. *ὡς] ὡς

ἄτη πατάξει θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.
 XO. εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως Κρέον.
 KP. τί δήτα χρὴ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ' ἐγώ.
 XO. ἔλθων κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης 1100
 ἄνες, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
 KP. καὶ ταῦτ' ἐπαινέεις καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;
 XO. ὅσον γ', ἄναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ
 θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.
 KP. οἴμοι· μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι 1105
 τὸ δρᾶν· ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.
 XO. δρᾶ νυν τάδ' ἐλθὼν μὴδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.
 KP. ὡδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν· ἴτ' ἴτ' ὀπάονες
 οἱ τ' ὄντες οἱ τ' ἀπόντες, ἀείνας χερσὶν
 ὀρμάσθ' ἐλόντες εἰς ἐπόπιον τόπον. 1110
 * * * * *
 ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῆδ' ἐπεστράφη,
 αὐτὸς τ' ἔδησα καὶ παρῶν ἐκλύσομαι.
 δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
 ἄριστον ἢ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν.
 XO. πολυῶνυμε, Καδμεΐας ἄγαλμα νύμφας 1115
 καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα
 γένος, κλυτὰν ὅς ἀμφέπεις Ἰταλίαν, μέδεις δὲ
 παγκοίνοις Ἑλευσινίας 1120
 Δηοῦς ἐν κόλποις, Βακχεῦ, Βακχᾶν
 ὁ ματρόπολιν Θῆβαν
 ναιετῶν παρ' ὕγρων
 Ἰσμηνοῦ ρεῖθρων ἄγριου τ'
 ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος· 1125
 σὲ δ' ὑπὲρ διλόφοιο πέτρας στέροψ ὄπωπε
 λιγνύς, ἔθθα Κυρῦκται
 Νύμφαι στίχουσι Βακχίδες, Κασταλίας τε νᾶμα. 1130
 καὶ σε Νυσαίων ὀρέων
 κισσῆρεις ὄχθαι χλωρά τ' ἄκτᾳ
 πολυστάφυλος πέμπει
 ἀβρότων ἐπέων
 εὐαζόντων Θηβαίας 1135
 ἐπισκοποῦντ' ἄγριάς·
 τὰν ἔκπαγλα τιμᾶς
 1115—1125. = 1126—1136.
 1137—1145. = 1146—1154.

1098. *Κρέον] λακεῖν ex v. 1094. 1102. παρεικαθεῖν Elmsleius] παρεικάθειν 1105. *καρδίας] καρδία ἐξίσταμαι] ἐξεπίσταμαι pr. 1107. νυν D.] νῦν ἄλλοισιν] ἄλλοισι, si ab S illato. 1108. ἴτ' ἴτ' Triclinius] ἴτ' alterum om. 1111. *δόξα τῆδ'] δόξα τῆδ' ἐπεστράφη] ἐπεστράφην, η ex ei facto. 1114. *ἢ σώζοντα τὸν βίον] ἢ τὸν-βίον σωίζοντα 1110. Lacunam post hunc versum indicavit Hermannus. Huius lacunae vetus supplementum esse videntur versus 1111—1114. Quod animadvertit Bergkiius. 1115. Καδμεΐας D.] καδμεΐας ἄγαλμα νύμφας Nauckius] νύμφας ἄγαλμα 1119. *Ἰταλίαν] ἰτάλειαν 1120. *παγκοίνοισι] παγκοίνους 1121. Δηοῦς] δηοῦς. Iota adscripto carent apographa. Βακχεῦ Hermannus] ὦ βακχεῦ 1122. ὁ addidit Musgravius. ματρόπολιν D.] μητρόπολιν 1123. ναιετῶν D.] ναιῶν ὕγρων Triclinius] ὕγρον 1124. ρεῖθρων Hermannus] ρέεθρον, quod Triclinius in ρεῖθρων mutaverat. Alterum ρ in cod. ex v factum. 1126. διλόφοιο D.] διλόφου 1129. στίχουσι D.] στείχουσι 1130. Κασταλίας] κασταλίας, i a m. pr. 1134. ἀβρότων Turnebus] ἀμβρότων. 1135. Θηβαίας Hermannus] θηβαίας 1137. τὰν ex τὰν factum, superscripto a m. pr. ἦν. ἔκπαγλα — ὑπὲρ πασᾶν D.] ἐκ πασᾶν — ὑπερτάταν, Vocabuli ὑπερτάταν alterum α in litura alius literae scriptum est, erasis etiam duabus tribusve literis, quae superscriptae fuerunt.

ὑπὲρ πασᾶν πόλεων
 ματρὶ σὺν κεραυνία·
 καὶ νῦν, ὡς βιαίας 1140
 ἔχεται πάνδαμος ἀμὰ πόλις ἐπὶ νόσου,
 μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν
 ὑπὲρ κλιτῶν, ἢ στονόεντα πορθμόν. 1145
 ἰὼ πῦρ πνεόντων
 χοράγ' ἄστρων, νυχίων
 φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
 παῖ Ζηνός γένεθλον,
 προφάνηθ' ὦ Ναξίαις σαῖς ἀμα περιπόλοις 1150
 Θυίαισιν, αἶ σε μαινόμεναι πάννουχοι
 χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἰακχον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος, 1155
 οὐκ ἔσθ' ὅποιον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον
 οὐτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
 τύχη γὰρ ὀρθοὶ καὶ τύχη καταρρέπει
 τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντ' αἰεί·
 καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστῶτων βροτοῖς. 1160
 Κρέων γὰρ ἦν Ζηλωτός, ὡς ἔμοι, ποτέ,
 σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα,
 λαβῶν τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν
 ἠῦθυνε, θάλλων εὐγενεὶ τέκνων σπορᾷ·
 καὶ νῦν ἀφείται πάντα. τὰς γὰρ ἠδονάς 1165
 ὅταν προδώσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
 Ζῆν τούτων, ἀλλ' ἔμψυχον ἠγοῦμαι νεκρόν.
 πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
 καὶ Ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων, εἰάν δ' ἀπῆ
 τούτων τὸ χαίρειν, τάλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιάς 1170
 οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἠδονήν.
 XO. τί δ' αὐτὸ δὲ ἄχθος βασιλέων ἦκεις φέρων;
 ΑΓ. τεθνάσιν· οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.
 XO. καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.
 ΑΓ. Αἴμων ὄλωλεν· αὐτόχειρ δ' αἰμάσσεται. 1175
 XO. πότερα πατρῴας, ἢ πρὸς οἰκείας χερρός;
 ΑΓ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.
 XO. ὦ μάντι, τοῦπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἦνυσας.
 ΑΓ. ὡς ὡδ' ἐχόντων τάλλα βουλευεῖν πάρα.
 XO. καὶ μὴν ὀρῶ τάλαιαν Εὐρυδίκην ὁμοῦ 1180
 δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων
 ἦτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχη περᾶ.

1141. πάνδαμος D.] πάνδημος ἀμὰ addidit Boeckhius. 1144. *Παρνασίαν] παρνησίαν 1147. *χοράγ'] χοραγέ νυχίων Brunckius] καὶ νυχίων 1149. Ζηνός Bothius] διός 1150. προφάνηθ' ὦ Musgravius] προφάνηθι 1152. Θυίαισιν Boeckhius] θυιάσιν 1158. καταρρέπει] Scholiasta sine lemmate, πίπτει, καταβάλλει· γρ. δὲ καταρρέπει· ὁ ἔστι πίπτειν ποιεῖ. Itaque duplex lectio fuit, altera καταρρέπει, altera, ut Elmsleius coniecit, κατατρέπει, quo verbo nemo veterum usus est, qui ανατρέπει dixerunt. 1160. καθεστῶτων] ἐφεστῶτων Blaydesius. 1163. *λαβῶν τε] λαβόντε 1164. ἠῦθυνε D.] εῦθυνε 1166. προδώσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ ex Athenaeo pro προδώσιν, ἀνδρὸς οὐ τίθημ' ἐγὼ. Interpunctio post προδώσιν et ἐγὼ etiam in codice est. 1167. Hunc versum, in cod. omisum, ex Athen. 7. p. 280. et 12. p. 547. addidit Turnebus. Legit eum scholiasta, ut ex interpretatione eius apparet. Non legit suo in exemplari Eustathius ad Hom. p. 957, 17. ubi quod ἀκριβῆ ἀντίγραφα hunc versum addere dicit, de Athenaeo intelligendum est, cuius ex Epitome — nam hac tantum usus est Eustathius — hunc versum noverat. 1177. *αὐτοῦ] αὐτοῦ φόνου] φόνου
 νωι, ου a m. pr. 1182. περᾶ Brunckius] πάρα

ΕΤΡΤΑΙΚΗ.

ἦ πάντες ἄστοι, τῶν λόγων ἐψηθόμην
 πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
 ὅπως ἰκοίμην εὐγμάτων προσήγορος. 1185
 καὶ τυγχάνω γε κλήθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης
 χαλῶσα, καὶ με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
 βάλλει δι' ὠτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
 δείσασα πρὸς δμωαῖσι κάποπλήσσομαι.
 ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὐθις εἶπατε 1190
 κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὖσ' ἀκούσομαι.
 ΑΓ. ἐγὼ, φίλη δέσποινα, καὶ παρῶν ἐρῶ,
 κοῦδέν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
 τί γάρ σε μαλθάσοιμ' ἂν ὦν εἰς ὕστερον
 ψεύσται φανόμεθ'; ὀρθὸν ἀλήθει' αἶε. 1195
 ἐγὼ δὲ σὺ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσει
 πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἐνθ' ἔκειτο νηλεές
 κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·
 καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
 Πλούτωνά τ' ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχεθεῖν, 1200
 λούσαντες ἄγρον λουτρὸν, ἐν νεοσπάσιν
 θαλλοῖς δὲ δὴ ἔλελιπτο συγκατήθομεν,
 καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
 χύσαντες αὐθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
 νυμφεῖον Ἄιδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν.
 φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
 κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
 καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνει μολύν·
 τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς
 ἔρποντι μᾶλλον ἄσσον, οἰμῶζας δ' ἔπος 1210
 ἴησι δυσθρήνητον, ἦ τάλας ἐγὼ,
 ἄρ' εἰμὶ μάντις; ἀρα δυστυχεστάτην
 κέλευθον ἔρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
 παιδὸς με σαίνει φθόγγος. ἀλλὰ, πρόσπολοι,
 ἴτ' ἄσσον ὠκείς, καὶ παραστάντες τάφῳ 1215
 ἀθρήσαθ', ἄρμον χύματος λιθοσπαδῆ
 δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἴμονος
 φθόγγον συνήμ', ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
 τὰδ' ἔξ ἀθύμου δεσπότου κελεύμασιν
 ἠθροῦμεν· ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι 1220
 τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν,
 βρόχῳ μιτῶδει σινδόνος καθημμένην,
 τὸν δ' ἀμφὶ μέσση περιπετῆ προσκείμενον,
 εὐνής ἀποιμῶζοντα τῆς κάτω φθορὰν
 καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος. 1225
 ὁ δ' ὡς ὄρᾳ σφε, στυγνὸν οἰμῶζας ἔσω
 χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κἀνακωκύσας καλεῖ,
 ἦ τλήμον, οἶον ἔργον εἴργασαι· τίνα
 νοῦν ἔσχε; ἐν τῷ συμφορᾶς διεφθάρης;
 ἔξελθε, τέκνον, ἰκέσιός σε λίσσομαι. 1230
 τὸν δ' ἀγρίοις ὄσοισι παπτήνας ὁ παῖς,

Υ
 1186. γε] τε, γ a m. pr. 1189. δμωαῖσι] δμώ-
 εσ
 αἰσι, accentu super w et εσ ab S scripto. 1193.
 ἢ
 παρήσω] παρείσω, ἢ ab S. 1194. εἰς ὕστερον D.]
 ἐσῦστερον 1195. ἀλήθει' Hermannus] ἢ ἀλήθει'
 1197. *ἄκρον] ἄκρων, licet pedion habeat.
 1200. κατασχεθεῖν Elmsleius] κατασχέθειν 1202.
 αθ
 δὴ ἔλελιπτο D.] δὴ λέλειπτο 1208. μολύν, αθ
 ab S. 1212. *ἄρ'] ἄρ' 1219. ἐξ] οὖν D.
 κελεύμασιν D.] κελεύμασιν 1222. μιτῶδει] μι-
 εἰ
 τῷ ὠιδῆ, ei a m. pr. superscripto, ρ vero, cuius pars
 superior supra versum exstat, ab S addito.
 1228. *οἶον] ποῖον

πτύσας προσώπῳ κοῦδέν ἀντειπῶν ἔπος
 ἔλκει διπλοῦς κνώδοντας, ἐκ δ' ὀρμωμένου
 πατρὸς φυγαῖσιν ἡμπλακ'. εἶθ' ὁ δύσμορος
 αὐτῷ χολωθεῖς, ὡσπερ εἶχ', ἐπενταθείς 1235
 ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δ' ὕγρον
 ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
 καὶ φουσιῶν ὀξείαν ἐκβάλλει πνοὴν
 λευκῆ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος.
 κείται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικά 1240
 τέλη λαχῶν δειλαιοῦ ἐν γ' Ἄιδου δόμοις,
 δεῖζας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
 ὄσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.
 ΧΟ. τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; ἢ γυνὴ πάλιν
 φροῦδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον. 1245
 ΑΓ. καυτὸς τεθάμβηκ'. ἑλπίσιν δὲ βόσκομαι
 ἄχῃ τέκνου κλύουσαν ἐς πόλιν γόους
 οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἔσω
 δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκείον στένειν.
 [γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὡσθ' ἀμαρτάνειν] 1250
 ΧΟ. οὐκ οἶδ'. ἐμοὶ δ' οὖν ἢ τ' ἄγαν σιγῆ βαρῷ
 δοκεῖ προσεῖναι χὴ μάτην πολλὴ βοή.
 ΑΓ. ἀλλ' εἰσόμεσθα, μὴ τι καὶ κατάσχετον
 κρυφῆ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένην,
 δόμους παραστειχόντες. εὐ γὰρ οὖν λέγεις. 1255
 καὶ τῆς ἄγαν γὰρ ἐστί που σιγῆς βάρος.
 ΧΟ. καὶ μὴν ὁδ' ἀναξ αὐτὸς ἐφίηκει
 μνήμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
 εἰ θέμις εἶπειν, οὐκ ἄλλοτριαν
 ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἀμαρτῶν. 1260
 ΚΡ. ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἀμαρτήματα
 στερεὰ θανατόεντ',
 ἦ κτανόντας τε καὶ
 θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους.
 ὦμοι ἐμῶν ἀνολβα βουλευμάτων. 1265
 ἰὼ παῖ, νέος νέψυ ἔνν μόρῳ,
 αἰαὶ αἰαί,
 ἔθανες, ἀπελύθης,
 ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίας.
 ΧΟ. οἶμ' ὡς ἑοικας ὄψε τὴν δικὴν ἰδεῖν. 1270
 ΚΡ. οἶμοι,
 ἔχω μαθῶν δειλαιοῦ· ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ
 τότ' ἄρα τότε θεὸς μέγα βάρος μ' ἔχων
 ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
 οἶμοι λακπάτητον ἀντρέπων χαράν. 1275
 φεῦ φεῦ, ἦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.
 ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.
 ἦ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος, 1278
 τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις
 1261—1277. = 1284—1300.

ὁ Ξίφουσ
 1232. ἀντειπῶν ἔπος D.] ἀντειπῶν λωσ
 v ante lex o facto et ὁ superscripto a m. pr. Eadem
 m. Ξίφουσ supra versum, quod est in apographis.
 1234. εἶθ' ὁ ab S pro simplici εἰ 1235. *αὐτῷ]
 αὐτῷ 1236. *μέσσον] μέσον 1238. πνοὴν] ῥοήν:
 sed πνοὴν schol. 1241. ἐν γ' Heathius] ἐν (*εἰν)
 1245. ἢ ab S insertum videtur. 1248. ἀξιώ-
 σειν] ἔξανήσειν Blaydesius. 1250. Seclisit D.
 1256. ἐστί που] ἔσθ' ὄπου Bergk. 1265. ὦμοι
 Turnebus] ἰὼ (codex ἰὼ) μοι 1266. *ἔνν μόρῳ]
 ἐννμόρῳ 1267. αἰαὶ αἰαί D.] αἰ αἰ αἰ 1270.
 ἰδεῖν] γρ. ἔχειν ab S 1273. τότ' ἄρα τότε θεὸς
 Erfurd. theos τότ' ἄρα τότε 1275. λακπάτη-
 τον] τον ab S illatum. 1276. *ἦ] ἰὼ 1278.
 ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ Brunckius hic et infra] οἰκέτης, com-
 pendio expressum. Sic etiam v. 1282. 1279. *πρὸ
 χειρῶν τάδε] προχειρῶν τὰ δὲ τὰ δ' τὰδ' a m. sec.

ἔοικας ἤκειν καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά.
 [ΚΡ. τί δ' ἔστιν αὐτὸ κάκιον ἢ κακῶν ἔτι;
 ΕΞ.] γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
 δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.
 ΚΡ. ἰὼ ἰὼ δυσκάθαρος Ἄιδου λιμῆν, 1284
 τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις;
 1285 ὦ κακάγγελτά μοι
 προπέμψας ἄχη, τίνα θροεῖς λόγον;
 αἰαῖ, δλωλὸτ' ἄνδρ' ἐπεξεργάσω.
 τί φῆς, τίνα λέγεις νέον μοι νέψ,
 αἰαῖ αἰαῖ, 1290
 σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ
 γυναικείον ἀμφικεῖσθαι μόρον;
 ΧΟ. ὄρᾶν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.
 ΚΡ. οἴμοι,
 κακὸν τὸδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας. 1295
 τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
 ἔχω μὲν ἐν χεῖρεσιν ἄρτιως τέκνον,
 τάλας, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.
 φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον. 1300
 ΕΞ. ἡ δ' ὀδυρόμενος ἦδε βωμία περίῃ
 λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
 τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος,
 αὐθις δὲ τοῦδε, λίσσθιον δὲ σοὶ κακάς
 πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ. 1305
 ΚΡ. αἰαῖ αἰαῖ,
 ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταίαν
 ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτῳ Ξίφει;
 δειλαῖος ἐγὼ, αἰαῖ, 1310
 δειλαῖα δὲ συγκέκραμαι δῦα.
 1306—1311. = 1328—1333.

1280. ὄψεσθαι] ai a m. multo recentiore ex e factum. 1281. Hunc versum secluset Heilandus. Versibus quinque 1278.—1280. 1282. 1283. respondent todidem 1301.—1305. 1284. ΚΡ.] ΧΟ. pr., κρέ a m. recentiore. Syllabae τοσ ἄδου λιμῆν proximo versui additae. 1286. *ῶ] ἰὼ 1287. λόγον a m. recentissima. λόγῳ pr., ab ipsa in λόγων mutatum. 1288. αἰαῖ D.] αἰ αἰ *ἄνδρ'] ἄνδρα 1289. τίνα λέγεις νέον μοι νέον (νέψ Donaldsonus) Hermannus] ὦ παῖ τίνα λέγεις μοι νέον λόγον 1290. αἰαῖ αἰαῖ D.] αἰ αἰ αἰ 1293. ΧΟ. Erfurdcius] αγγ'. 1298. τὸν δ' ἔναντα] τὰδ' ἔναντία, cum γρ. τόνδ' ἔναντα ab S. 1301. ΕΞ.] Χ ἢ αγγ' *ἡ δ'] ἦδ' ἦδε] ἡ δὲ accentu a m. rec. Versus absurde interpolatus. E loco simili Ai. 899. νεοσφαγῆς | κείται, κρυφαῖω φασγάνῳ περιπτυχῆς colligi potest Sophoclis verborum sententiam fuisse ἡ δ' ὀδυρόμενος φασγάνῳ περιπτυχῆς vel, quod Arndtius coniecit, ἡ δ' ὀδυρόμενος πτώσιμος περὶ Ξίφει. 1302. κελαινὰ] λ ex v factum. 1303. λάχος Bothius] λέχος 1304. δὲ σοὶ Erfurdcius] δὲ σοὶ 1306. αἰαῖ αἰαῖ Hermannus] αἰ αἰ αἰ αἰ 1307. ἀνταίαν] γρ. καιρῶν ab S.

ΕΞ. ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κακείνων ἔχων
 πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων.
 ΚΡ. ποίῳ δὲ κάπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;
 ΕΞ. παίσασ' ὕφ' ἤπαρ αὐτόχειρ αὐτὴν, ὅπως 1315
 παιδὸς τὸδ' ἦσθαι δ' ἔξυκώκυτον πάθος.
 ΚΡ. ὦμοι μοι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
 ἐμὰς ἀρμόσει ποτ' ἔξ αἰτίας.
 ἐγὼ γὰρ σ', ἐγὼ, ἔκανον, ὦ μέλεος,
 ἐγὼ, φάμ' ἔτυμον. ἰὼ πρόσπολοι 1320
 ἄγετέ μ' ὅτι τάχος, ἄγετέ μ' ἐκποδῶν,
 τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα. 1325
 ΧΟ. κέρδη παραινείς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς·
 βράχιστα γὰρ κράτιστα τὰν ποσὶν κακά.
 ΚΡ. ἴτω ἴτω,
 φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν 1329
 ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἀμέραν
 ὕπατος· ἴτω ἴτω,
 ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω.
 ΧΟ. μέλλοντα ταῦτα· τῶν προκειμένων τι χρῆ
 πράσσειν. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτιοσι χρῆ μέλειν. 1335
 ΚΡ. ἀλλ' ὦν ἐρῶ ἴγῳ, ταῦτα συγκατηξάμην.
 ΧΟ. μή νυν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπρωμένης
 οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορὰς ἀπαλλαγῆ.
 ΚΡ. ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδῶν,
 δς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἐκὼν κάκτανον 1340
 σέ τ' αὐτάνδ', ὦμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω
 ὅσα πρὸς πότερα κλιθῶ· πάντα γὰρ
 λέχρια τὰν χεροῖν, τὰ δ' ἐπὶ κρατὶ μοι 1345
 πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.
 ΧΟ. πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
 πρῶτον ὑπάρχει· χρῆ δ' ἐς τὰ θεῶν
 μηδέν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι 1350
 μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
 ἀποτίσαντες
 γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.
 1317—1325. = 1339—1346.

1310. αἰαῖ Erfurdcius pro φεῦ φεῦ, quod codex a m. recentissima habet, erasis quae primus librarius ad versum proximum aberrans scripserat verbis συγκέκραμαι δῦα. 1312. 1315. ΕΞ.] α 1313. *μό-εἰς φονάσ. 1314. ἐν φοναῖς, εἰς φονάσ ab S. 1319. ἐγὼ, ἔκανον] ἐγὼ σ' ἔκανον Hermannus. 1324. τάχος] τάχιστ' Erfurdcius. 1328. βράχιστα] γρ. κράτιστα ab S. κράτιστα] γρ. τάχιστα ab S. 1337. ΧΟ.] ἄγγ. Correxat Brunckius. 1334. τι] τί 1336. ἴγῳ addidit D. 1337. μή νυν D.] μ 1339. ἐκποδῶν] ἐκποδῶν, μ a m. pr. 1340. *τ'] γ' κάκτανον Hermannus] κατέκτανον 1341. σέ τ' Hermannus] δς σέ τ' αὐτάνδ' Seidlerus] αὐτάν 1342. πότερα κλιθῶ Kayserus] πρότερον ἴδω παῖ καὶ θῶ 1345. τὰν Brunckius] 1349. χρῆ δ' ἐς τὰ θεῶν D.] χρῆ δὲ τὰ τ' εἰς θεοῦς.